Uitgegeven No. 10, Groenteplein, Kaapstad etken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in denzelver gehesl Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 2 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal

**** Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 10, Greenmarket-square, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. L. Isenthorg, Wynafontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert; De Hr. L.H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Head, Kleyn, Colonde heer S van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. D. Vermoten, Colesberg; De Hr. A Arnholz, Ceres; De Hr. en Mr De Beer Master, Franschhoek, De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Noome, I. Graaff Reinet; De Hr. N. Mayer, Ex. Hartenbosch Mosselbaai; De Hr. M W Theunissen, Pearsonsallee; De Hr. D. P. van Huysteen, Hs, Knysna en Plettenbergbaai; De Hr. B Wethmar, Malmesbury le Hr A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Langehloof; De Hr. A P Haupt, Paarl; De Hr. C Standerwick, Swellendam; De Hr. P Kersten, Stellenbosch; De Hr. E von Ludwig en Theron, Tulbagh; De hr D A von Dongen, Richmond; De heer W W Theunissen, Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pentz, Wellington; De heer C. Beck Worcester; De heer G de Kock, Wynberg; De Hr. Blanken Faureswith: De heer Hugh Tinneny, Hope Town; De heer C Brodell, Winburg; De heer J S de Villiers, Harrysburg; De heer F S Innes Namaqualand; De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Cornelissen, Somerset West. de Hr A F Schubart, Potchefstroom. De heer J A D Desages, Willowmore, W S van Rynevald, Kroonstadt.

DEEL XLI. MAANDAG, DEN 21 NOVEMBER 1870. No 3,633

Z. A. ASSOCIATIE.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

VASTGOED,

In de Kaapstad,

In den Insolventen Boedel van wylen JOHAN HENDRIK WICHT.

DE Curatoren zullen op de plek doen verkoopen,

Op Maandag, 28 dezer,

TE 11 UUR 'S VOORMIDDAGS,

TWEE HUIZEN, in de Loopstraat, naast elkander gelegen, tegenover de Wyn Pakhuizen van den Heer LEIBBRANDT, het eene bevattende 11 Kamers, Stal, enz., en het andere 5 Kamers en de noodige Buitengebouwen.

EENE DUBBELE VERDIEPING PAKHUIS in Langemarktstraat, en EEN HUIS in de Dorpstraat, en

Op Dingsdag, 29 dezer,

To 11 uur 's voormiddags,

EEN HUIS in Stuckerisstraat.

TWEE PERCEELEN GRONDS te Zonnebloem, gemerkt No. 11 en 12.

EEN STUK GROND gemerkt No. 3, ten Oosten van de Kaapstad, naby de Militaire Linien.

EEN PERCEEL GROND te Mowbray, gemerkt No. 4, zynde gedeelte van het Landgoed "Vredenburgh."

J. P. HERMAN, F. J. BROERS, } Gezamentlyke Curatoren.

Kaapstad, Kerkplein,
14 November, 1870.

☞ De bovenstaande Perceelen Gronds zullen verkocht worden aan de Gebouwen in Stuckerisstraat,

Publieke Verkooping

VAN KOSTBAAR

ERF EN HUISRAAD,

Aan de Paarl,

OP DINGSDAG den 29sten November, zal de Ondergeteekende publiek doen verkoopen:

1. Het verkieslyk Erf gelegen in het zuidelyk gedeelte van het Dorp, met daaropstaande ruime en geriefelyk Woonhuis en de noodige buitenge bouwen vele jaren gebezigd als een Hotel, en in een goeden staat van reparatie, beplant met circa 7000 Wynstokken (meest Hanepoot) en een aantal Vruchtboomen. Gemeld Erf heeft regt op water uit een stanhoudende Fontein.

2. De Losse Goederen als Kasten, Ledekanten, Stoelen, Aanzet, Wasch en Kleed Tafels, Buffet, Schilderyen, porcelein, Glas en Aardewerk.

Wed. P. WEINGARTS.

DE VILLIERS MARAIS, & Co. Vendu-Adms.

UITGEBREIDE

Publieke Verkooping

VAN

Koeijen, Vaarsen,

VEE, BOERDERYGEREEDSCHAP ENZ., ENZ.

KAPT. F. HOPE zal, uithoofde van zyne ongesteldheid, per publieke Veiling doen verkoopen,

OP DINGSDAG,

DEN 6DEN DECEMBER AANST.,

Te Eerste Rivier, op de Plaats "ZEEKOE VLEI."

Het volgende uitgezochte en goed geteeld Vee, nu grazende te "Zandvliet" en "Zeekoevlei":—

90 KOEIJEN, sommige melkgevend en anderen bezet
20 TWEE- en DRIEJARIGE VAARSEN
25 EENJARIGE VAARSEN
40 KALVEREN
30 JONGE OSSEN
3 BULLEN.

Onder de Boerderygereedschappen zyn er Paardentuig voor het dryven van Voermaschines enz., 6 Voersnyders, 2 Milieskrakers, Oliekoek Malers, Garst en Havermalers, Ransom's en Howards Ploegen, Eggen, enz.

1 KAPKAR
1 OSSENWAGEN
1 SCHOTSCHE KAR

VOORTS,

Een Truck, Kruiwagen, Zadels, Toomen, Drie Stellen Tuigen, Kar Tuigen, Melkery Benoodigdheden, uitgezochte Pluimvee.

De Verkooping zal beginnen ten 10 ure.

Ververschingen zullen verschaft worden.

J. G. STEYTLER, Gz., Afslager.

Byzondere belegging van Kapitaal.

OP den 1sten Dag van FEBRUARY aanst., zal de geheele Handelsvoorraad worden verkocht, insluitende

32 Sterke Stukvaten
10 Egale Ryders

met een complete WYNPOMP, en omtrent 100 PYPEN WYN, 12 jaren oud, en in zeer uitmuntende Conditie.

EDWARD J. HANBURY.

No. 17, Grave straat,
Kaapstad.

Kantoor van den Baljuw,
14 November, 1870

IN Executie van Gewysden van het Hoog Geregtshof, in de hierondergemelde Zaak, zal de volgende verkooping plaats hebben:—

AFDEELING ALIWAL NOORD.

JAN KRUGER EN EEN ANDER versus KASPER JAN HENDRIK DE PLOY, *alias* CASPER JAN DU PLOY.

Op Vrydag, den 2den December, 1870, 's voormiddags ten 10 ure, aan HEIJMANS Winkel, Harde beestfontein, van 150 Schapen, 3 Koeijen, 2 Kalveren, 1 Kar, op Veren, Huisraad, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

PAARL.

Belangryke Verkooping

VAN KOSTBARE

Vaste en Losse

GOEDEREN.

DE Ondergeteekende, uithoofde van zyn voorgenomen bezoek naar de Oranje Vrystaat en de Diamantvelden, voor een onbepaalden tyd, heeft diensvolgens besloten zich vooraf van al zyn Vaste en Losse Goederen te ontdoen, en zal dus by publieke Veiling doen verkoopen

Op Vrydag, 9 Dec., 1870,

EN INDIEN NOODIG,

Den volgenden Dag.

Zyn alom welbekend vruchtbaar Stuk Vastgoed, gelegen naby de Paarlschen Watermolen, regtover Lady Grey's Brug, met het daaropstande Woonhuis, van alle gemakked voorzien, benevens vier Huurhuizen, Negotie Winkel, Stal, een ruime Pakhuis en andere Buitenvertrekken, met loopend Water het geheele jaar door, beplant met allerlei soorten Vruchtboomen en cirka 15,000 Wynstokken, in volle dragt, (alle Hanepoot,) de geheele Oogst waarvan jaarlyks naar de stad per trein wordt verzonden tegen 3 tot 4 shillings per maand, zoodat de Kooper zich niet van Vatwerk behoeft te voorzien, indien hy geen Wyn wenscht te maken

VOORTS:

Het HUISRAAD, bestaande uit Zit-, Eet-, en Slaapkamer Meubelen, alles naar den nieuwsten smaak. Porcelein, Glas- en Aardewerk, waaronder een Breakfast-, een Dinner- en een Theeservies, Plettische Olie en Likeur Standers, Kandelaren, Gesleepen Karaffen, Lampen, enz., enz.

EINDELYK

De Handelsvoorraad van zynen Negotie Winkel bestaande uit Fyne en Grove Negotie Goederen, zooals Koffy, Suiker, Ryst, Thee, Zeep, Kaarsen, enz, alsmede Fyne Goederen zooals Laken, Flannel, Kassemier en andere Wollen Goederen, Kombaarsen, Dekens, Voerchitz, Chits, Kassa, Linnen, Geruit, Gekeperd, Broekengoed, Hemdengoed, Hemden, Doeken, Sjerpen, Boortjes, Tjaals, allerlei gemaakte kleederen—Heeren Jufvrouwen en Kinder Stevels en Schoenen, enz., te veel om te worden omschreven doch welke ten dage der verkooping zullen worden aangeboden.

JOHS DU TOIT, DE VILLIERS.

Paarl, 12 October, 1870.

P.S.—Alle Debiteuren worden vriendelyk verocht hunne schulden te betalen uiterlyk vóór den 15 December, ter voorkoming van geregtelyke Stappen.

Leverantie van Voeder.

Afeelings Raad, Stellenbosch.

TENDERS zullen door den Ondergeteekende worden ingewacht, tot DINGSDAG, den 20sten December, 1870, voor de Leverantie van Voeder aan de onderscheidene Statien aan den Maitland Weg, in deze Afdeeling, gedurende het jaar 1871.

De Tenders moeten den prys melden van

Garst per 3 bushels,
Haver, do.
Kaf per 100 lb.

Het VOEDER te worden geleverd aan de Statiën, op eene requisitie van de Opzigters, en partyen kunnen afzonderlyk tenderen voor de Leverancie aan elke Statie, of voor het geheel byeen.

Tenders zullen te gelyker tyd worden ontvangen voor de Leverancie van Voeder te Stellenbosch voor twee Mailezels, als boven omschreven.

De Raad verbindt zich niet den laagsten of eenigen Tender aan te nemen.

R. J. CROZIER, Sec.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Stellenbosch, 16 November 1870.

TOLLEN.

Afdeelingsraad, Stellenbosch.

NARIGT wordt by deze gegeven, dat Tenders aan dit Kantoor zullen worden ontvangen tot DINGSDAG, den 20sten December aanstaande, voor de pacht der inkomsten van de Tollen te "Sir Lowry's Pass," en op den "Mosterdbaai" weg voor het jaar 1871.

Elke Tender moet de naamteekening der voorgestelde Borgen bevatten.

Verde byzonderheden zyn te vernemen aan dit Kantoor.

De Raad verbindt zich niet den hoogsten of eenigen Tender aan te nemen.

R. J. CROZIER, Secretaris.

Kantoor van den Afdeelingraad,
Stellenbosch, 16 November, 1870.

Bloem van Zwavel,

NU geland ex "DORA" eene besending van de beste Zwavel van de volgende Merken:—

BRANDRAM,
POYNTE,
CANDERY,

IN VATEN EN VAATJES.

Te Koop te 28 St. Georgestraat.

J. G. STEYTLER.

ZEEP.

DE oprigting eener groote ZEEP FABRIEK voltooid hebbende, maken wy nu verschillende kwaliteiten van Zeep, welke allen, met inbegrip van NAGEMAAKTE LIVERPOOL ZEEP, zoo goed zyn als kunnen ingevoerd worden, terwyl wy meenen dat zy goedkooper zyn.

Daar dit een werk van KOLONIALE NYVERHEID is, met het doel den Invoer van Buitenlandsche Zeep tegen te gaan, hopen wy de hulp en aanmoediging van het Kaapsche Publiek te erlangen. Laat een ieder NIETS DAN KOLONIALE ZEEP gebruiken, terwyl die goede voldoening blyft geven.

Te Koop by de FABRIEK, hoek van Rutgers en Nieuwe-marktstraten, of aan onze MAGAZYNEN, voet van Adderley-straat.

G. S. HOLMES & Co.

KENNISGEVING.

S. LASKER,

HOROLOGIEMAKER & JUWELIER,

op het punt staande zyne bezigheid in de Kaapstad te sluiten, gedurende den Zomer, ten einde een reisje naar de Diamantvelden te maken, verzoekt zyne Klanten om voor alle reparaties gedurende de loopende maand aanzoek te doen, daar geene gedaan of afgeleverd zullen worden aan zynen Winkel gedurende zyne afwezigheid; en alle artikelen by hem ter reparatie gelaten tusschen Juny 1860 en December 1868 zullen verkocht worden om de kosten te bestryken, tenzy voor dezelve aanzoek worde gedaan voor den 1sten October.

N.B.—De voorraad Horologies, Klokken Juwelierswaren, Plettywerk, enz., wordt verkocht tegen eene zeer groote vermindering van Prys, tegen kontant.

No. 12, Adderley-straat, Hoek van Hout-straat,
1sten September, 1870.

VILLIERS & CO.,

HEBBEN TE KOOP

Aan hunne Pakhuizen, Langestraat, tusschen Strand & Kasteelstraten.

FRANSCHE BRANDEWYN, van de volgende Merken:
Larronde Fréres
Grange & Bonsal
Dandicolle & Gandin, Bestierders van de groote Cognac Maatschappy
Jas. Hennessey & Co.
Jules Robin & Co.

UITMUNTEND CHAMPANGE:
Bouche, Fils & Co., in bottels en halv bottels
Benjamin & Eugene Perrier
Genever, Spengler & Rynbende
Beste Oude Jamaica Rum
Beste Pons Syroop
Standard Old Tom
Engelsche Bier, van de beste Makers

Alsmede uitmuntende Buitenlandsche en Kaapsche Wynen,

WELKE ZY TEGEN DE LAAGSTE MARKTPRYZEN TE KOOP AANBIEDEN.

KENNISGEVING.

MOSSEL BANKS BRUG.

BY dezen wordt bekend gemaakt dat de Mossel Banks Brug, op den Malmesbury Weg, gesloten zal worden op en na DONDERDAG, den 1sten December aanstaande, tot nadere kennisgeving.

Op last van den Raad,
J. S. LISTER, Secretaris.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Kaapstad, 18 Nov., 1870.

WOL! WOL!!

DE Ondergeteekenden Koopen WOL en ANDERE PRODUKTEN tegen Markt Pryzen. Zy geven ook liberale Kontante voorschotten op Wol en andere Produkten aan hen geconsigneerd ten verkoop in Londen of op de Vastelandsche Markten.

POPPE, SCHUNHOFF, & GUTTERY.

Burgstraat,

MUTUEEL

LEVENS ASSURANTIE GENOOTSCHAP VAN DE

KAAP DE GOEDE HOOP.

Bedrag van opgeloopen Fonds op 31 Mei, 1870. £309,216 17 10

Vorderingen voorleden jaar betaald £33,337 3 9
Jaarlyksch Inkomsten .. 53,713 2 6

Directeuren:

De Heer CHARLES BELL, Voorzitter,

G. MYBURGH, P. A. BRAND, JAS. MURISON, R. LE SUEUR, | C. MANUEL, L.W.V. S. SOLOMON, L.W.V P. G. VAN DER BYL J. R. MARQUARD.

Curatoren.

DE HEEREN

P. A. BRAND, P. G. v. D. BYL en J. MURISON,

Auditeuren,

De Heeren J. P. HERMAN en S. V. HOFMEYR
Secretaris, de Heer J. C. GIE, Junior.

Buiten Agenten.

Aliwal Noord	De Heer J. H. BROWN.
Bedford	De Heer H. HUTTON.
Beaufort	De Heer C. PRITCHARD
Bredasdorp	De Heeren BARRY & NEVEN
Burgersdorp	De Heer G. SICHEL.
Caledon	De Heeren BOURHILL & Co
Ceres	De Heer WM. MCINTYRE.
Clanwilliam	De Heer C. M. FRYER.
Colesberg	De Heer T. J. PLEWMAN.
Cradock	De Heer C. SCANLEN.
Calvinia	De Heer F. MOSTERT.
Fort Beaufort	W J QUIN.
Fraserburg	De Heer W. J. SMITH.
George	De Hr. MICH. O'CONNEL.
GraaffReinet	EXECUTEURS KAMER,
Grahamstad	De Heer W. OGILVIE,
Hope Town	N M DE KOCK.
~~K. Wms Town~~	~~De Heer L. WARNER.~~
Knysna	De Hr. P. C. METELERKAMP
Malmesbury	De EXECUTEURS KAMER
Mossel Baai	De Heer H. W. DE WET
Murraysburg	De Heer C. H. MEIRING
Natal	De Hr. T. SHEPSTONE, Jr
Oudtshoorn	De Heer THEODOR MEYER
Paarl	Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D.
Port Elizabeth	De Heer E. L. KIFT.
Queenstown	De Heer R. JEFFERSON.
Richmond	De Heer M. M. TAIT,
Robertson	De Hh. BARRY & NEVEN.
Riversdale	De Hh. BARRY & NEVEN.
Somerset Oost	De Heer S. J. ANNEAR.
Stellenbosch	De Heer J. WEGE,
Springbokfontein	De Heer J. H. HOFMEYR.
Swellendam	De Hh. BARRY & NEVEN.
Stockenstrom	De Heer M. C. SMIT.
Uitenhage	EXECUTEURS KAMER.
Victoria West	De Heer J. B. AURET.
Worcester	De Heer J. D HUGO.

PREMIEN VOOR ASSURANTIEN VOOR £10

OP ENKELE LEVENS

VOOR DRN GEHEELEN LEETYD.

Ouderdom.	Premien. £	s.	d.	Ouderdom.	Premien. £	s.	d.
14	1	15	5	35	2	17	3
15	1	16	5	36	2	19	0
16	1	17	6	37	3	0	6
17	1	18	6	38	3	2	3
18	1	19	7	39	3	3	9
19	2	0	7	40	3	5	6
20	2	1	6	41	3	7	5
21	2	2	5	42	3	9	3
22	2	3	3	43	3	11	3
23	2	4	1	44	3	13	4
24	2	4	11	45	3	15	6
25	2	5	10	46	3	17	9
26	2	6	10	47	3	0	3
27	2	7	10	48	4	2	9
28	2	8	11	49	4	5	6
29	2	10	0	50	4	8	3
30	2	11	1	51	4	11	2
31	2	12	5	52	4	14	2
32	2	13	6	53	4	17	4
33	2	14	9	54	5	0	8
34	2	16	1	55	5	4	2

De Premien zyn betaalbaar jaarlyks vooruit, of op begeerte van den verassureerden alf-jaarlyks, met een kleine verhooging van Schaal.

Daar dit een MUTUEEL ASSURANTIE GENOOTSCHAP is, worden de winsten niet, gelyk in maatschappyen van Eigenaren, onder de Deelhebbers en Assureerders verdeeld.—Het GEHEEL behoort aan de houders van Polisen.

De winsten zullen verdeeld worden onder de houders van Polisen, op het einde van elke DRIE JAREN en elk houder kan zyn Aandeel doen voegen by de som door hem verassureerd, of tot eene tegenwoordige betaling doen strekken, of doen aanwenden ter vermindering van toekomstige jaarlyksche premien door hem te betalen.

De laatste verdeeling werd verklaard op de Jaarlyksche Byeenkomst gehouden op 6 July 1868. De Winsten toen verdeeld waren tegen 2½ percent per jaar, of 7½ percent voor de drie jaren. Dus wordt by een Polis van £500 uitgenomen voor den 1 Nov. 1865, £37 10, drie jaren winst gevoegd; en by een Polis van hetzelfde bedrag, genomen voor den 1 Nov. 1867, £92 10, een jaar winst gevoegd; terwyl het getal der oppeloopen winsten, op een Polis van £500, genomen in 1845, het eerste jaar van het Bestaan van het Genootschap de som van £401 0½ bedragt.

De volgende verdeeling van Winsten, zal plaats vinden in July 1871.

Personen die assureren willen moeten hunne *doopattesten* of soodanige andere bewyzen van hunnen ouderdom leveren als de Directie genoegzaam oordeelen mogt.

PERSONEN die assureren willen worden NIET belast met de FEE betaalbaar aan de Genees heeren van het Genootschap.

Prospectussen, Vormen en Aanzoeken, en alle berigt omtrent het Genootschap zyn te bekomen aan het Kantoor in de Kaapstad, of by de Agenten, Buiten.

Op last van het Collegie,
J. C. GIE Sec.

40 *Groote en Sterke Ezels*
3, 4, *en* 5 *jaren oud*

WAARONDER 24 Gedresseerde en 4 RY- en TREKPAARDEN sullen aan de TYGERBERG op de Plaats van den Ondergeteekende op DINGSDAG, den 29sten November, publiek worden verkocht.

C. V. DE VILLIERS.

KAAPSCHE

Spoorweg Maatschappy.

KENNISGEVING.

TEN gevolge van de moeijelykheid en ongerief tot hiertoe ondervonden in verband met de inzameling van ledige terug te zenden Vaten te Kaapstad.

Wordt by dezen kennis gegeven dat, op en na den 1sten January aanstaande, de Karreweyer van de Maatschappy opheuden zal soodanige Ledige Vaten in te zamelen, doch dezelve zullen zonder betaling van Statie tot Statie worden vervoerd, gelyk tot hiertoe,

THOS. WATSON,
Algemene Bestierder.

Kantoor van den Algemeenen Bestierder, 9 Nov., 1870.

Toegangskaartjes

VOOR de Muziekale en Dramatische Soirée in de Katholieke Zaal, op MORGEN, DINGSDAG, den 22sten dezer, zyn te bekomen by DARTER, by wien het plan der Zaal te zien is. Het Stryk en Blaas Corps van het 86ste Regiment zal tegenwoordig zyn, met vriendelyk verlof van Kolonel LOWE. De Dramatische Club van het Regiment zal het Stuk "The Illustrious Stranger" opvoeren.

Speciale Reserve Plaatsen	£0	5	0
Reserve Plaatsen	0	2	6
Non-Reserve Plaatsen	0	1	0

Advertentie.

JONGE JUFV. J. B. VAN NIEKERK hare Negotie Winkel vroeger in de Loopstraat No. 70 gedreven, weder geopend hebbende, verzoekt by deze de ondersteuning harer vroegere vrienden en begunstigers.

DE PAARLSCHE

Executeurs Kamer.

Kapitaal £40,000 Sterling.

In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees en Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.

Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG M.D Voorzitter
— J. D. BEYERS, Hz.
— A. J. LOUW,
— B. P. DU PLESSIS
— J. F. MARAIS,
— S. W. THERON,
— J. SMUTS, M.D.

AUDITEUREN

De Wel-Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, Ts

Directeuren vacature alhier Woonende aan het Kantoor der Kamer Westelyke Provincie Bank Geboauwen

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

EQUITABLE

Brand Assurantie en Trust Maatschappy.

Adderleystraat, over Kerkstraat

KAAPSTAD.

Kapitaal £25,000.

OPGERIGT DEN 1STEN OCTOBER 1841

DIRECTEUREN.—De heeren S. Solomon, (voorzitter), G. Findlay, J. M. Brown, P. Landsberg, W. G. Anderson, J. M. Maynard, N. W. Meyer, R. H. Arderne, J. V. Steytler, Sen.

AUDITEUREN.—De heeren E. G. Aspeling en W. L. Blore.

SECRETARIS.—De heer W. Y. Eldridge.

Agenten in de Buitendistrikten.

Aliwal (Noord)	...	
Beaufort	...	De heer C. Pritchard,
Bredasdorp	...	De heeren Barry en Neven,
Burghersdorp	...	De hh. Goldmann Broeders & Co.
Caledon	...	De heer S. T. Hull,
Clanwilliam	...	De heer C. M. Fryer,
Colesberg	...	De heer J. B. Will,
Cradock	...	De heer E. Gilfillan,
Dordrecht	...	De heer P. J. Marais & Co.
George	...	De heer M. O'Connell
Graaff-Reinet	...	Executeurs Kamer,
Grahamstad	...	De heer E. Haw,
Hanover	...	De heer M. M. Tait,
Heidelberg	...	De heeren Barry en Neven
Hope Town	...	De heer H. M. Harvey,
King W. Town	...	De heer J. Tudhope,
Knysna	...	De heer W. Groom,
Lady Grey	...	De heer M. A. Fraundorfer,
Ladysmith	...	De heeren Barry en Neven,
Malmesbury	...	De heer A. H. Moorrees,
Middelburg	...	De heer W. A. Wentzel,
Montagu	...	De heeren Barry en Neven,
Mosselbaai	...	De heer J. Cairncross,
Murraysburg	...	De heeren H. Mosenthal & Co.,
Napiersdorp	...	De heeren Barry en Neven,
Oudtshoorn	...	De heer T. Meyer,
Port Beaufort	...	De heeren Barry en Neven,
Port Elizabeth	...	De heer E. L. Kift,
Queenstown	...	De heer F. B. Brown,
Richmond	...	De heer M. Tait,
Riversdale	...	De heeren Barry en Neven,
Robertson	...	De heeren Barry en Neven,
Simonstad	...	De heeren P. D. Martin,
Somerset (Oost)	...	De heer John Hughes,
Stellenbosch	...	De heer J. Mader,
Swellendam	...	De heeren Barry en Neven,
Uitenhage	...	De heer G. Brehm,
Victoria (West)	...	De heer C. Pritchard,
Wellington	...	De heer A. J. Bulterman,
Worcester	...	De heer J. D. Hugo,
Willowmore	...	De heer J. F. Sewell:

BRAND DEPARTEMENT.

Voor de Verzekering van Losse en Vaste Goederen tegen Brandschade, volgens den aard van de Risico.

Een Bonus van 15 pCt. wordt toegestaan by de vernieuwing van Premies op Polisen.

TRUST DEPARTEMENT.

Voor de administratie van Boedels of ander Eigendom als Executeuren, Curatoren, Redderaars, Voogden of Agenten, op de billykste termen.

Beleeningen toegestaan hetzy op eerste Verband van Vastgoed of op pand van Aandeelen.

Kantoor ure van 9 tot 4 ure, dagelyks.

W. Y. ELDRIDGE, Sec.

MALMESBURY

LANDBOUW EN HANDELS BANK.

Tegenwoordig Nominaal Kapitaal £22.020
OPBETAALDE KAPITAAL £13,218
RESERVE FONDS ... £1,274 3 6

DIRECTEUREN,

de Wel Ed. Heer L. F. De Lettre Biccard, Voorzitter,
— A H MOORREES,
— H J SMIT,
— JACOB MULLER,
— D J ACKERMAN,
— H G GREEFF,
— J J ALBERTYN,

De Bank staat Renten toe op vaste Deposita op sommen van £10 en meer, tegen de ondergemelde schaal :—

Voor 3 en onder 6 maanden, tegen 2 pCt. per jaar.
„ 6 „ 12 „ 3 „ „
„ 12 maanden tegen 4 pCt, per jaar.

Aanzoeken voor disconto worden ontvangen en overwogen op *Maandags en Donderdags.*

Op last van Directeuren,
J. W. MOORREES, Cashier.

Agenten :—Zuid-Afrikaansche Bank, Kaap de Goede Hoop.

Een en een half percent, zal worden gevraagd op waarden van Wissels.

Westelyke Provincie Bank,

PAARL.

Nominaal Kapitaal, ...	£50,000
Opbetaald Kapitaal, ...	30,000
Reserve Fonds, ...	10,000

Directeuren.

Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M D. Voorzitter
— C. C. A. DE VILLIERS,
— ABR. DOS. DE VILLIERS,
— J. D. BOSMAN,
— A. J. LOUW,
— A. J. BECKER,
— P. DE V. MOLL.

De Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt,
3 Maanden en daarboven, ... 3 percent.
6 „ „ ... 3½ —
12 „ „ ... 4½ —

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens te 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te beslissen.

D. P. DU PLESSIS, Kassier.

Aan Ouders en Voogden

JONGELINGEN van Buiten, die naar de stad gezonden worden om in het eene of andere van te worden opgeleid, kunnen in eene respectabele Familie als kostgangers worden opgenomen.—Zy zullen als leden van het gezin behandeld worden en op hun gedragzal behoorlyk acht worden geslagen.—Adres aan het Kantoor van dit Blad.

Kaapstad & Wellington Spoorweg
TYDTAFEL.

Van en na den 1sten, en tot nader Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen. 1	*dito en dito Goederen* 2
HEEN.		
Vertrek van Kaapstad ...	7·16	3·40
„ Zoutrivier ...	7.25	3·50
„ D'Urban Weg	7·53	4·20
„ Eersterivier ...	8·21	4·52
„ Stellenbosch ...	8·51	5·23
„ Klapmuts ...	9·23	5·57
„ de Paarl	9·46	6·20
„ Lady Grey Brug	9·54	6·28
Aankomst te Wellington ...	10·13	6·47
TERUG.		
Vertrek van Wellington ...	6·30	3·0
„ Lady Grey Brug ...	6·48	3·18
„ de Paarl ...	6·58	3·28
„ Klapmuts ...	7.21	3·51
„ Stellenbosch ...	7.55	4·25
„ Eersterivier ...	8·26	4·56
„ D'Urban Weg	8·54	5·24
„ Zoutrivier	9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...	9·26	6·0

JAMES DELL, Agerende Treinbestierder.

MAANSVERANDERINGEN.
Nov. 23.—Nieuwe Maan, 2u. 35m. morgens.
29.—Eerste Kwartier, 11u. 47m. namiddags.

DE
Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 21 November, 1870.

De Vrye Verkiezing.

OFSCHOON wy verwachtten, dat deze kwestie, ten gevolge van het dryven der meerderheid, weder, om de uitdrukking van den predikant van Riebeek West te gebruiken, in den doofpot zoude worden gedaan, zoo kunnen wy toch niet anders dan onzen onverbolen spyt daarover te kennen geven. Wy waren steeds, en zyn nog van oordeel, dat door de invoering van het stelsel van Vrye Verkiezing, de klove, die thans zoovele der allerbeschaafdste leden der kerk van deze verwyderd houdt, langzamerhand zoude worden gedempt. Het was eene groote teleurstelling voor ons, toen wy Dr. Heyns, die zich anders by deze zitting op zulke manmoedige wyze heeft gedragen, en die altyd een warm voorstander van de Vrye Verkiezing is geweest, thans hoorden verklaren, dat hy, in aanmerking nemende den tegenwoordigen toestand der gemeente, en het gebrek aan belangstelling in de kerk van den kant van zoovele leden, op het oogenblik niet voor de invoering der Vrye Verkiezing kon stemmen. Wy hadden van den achtenswaardigen doctor iets beters verwacht. Wy houden ons overtuigd, dat, als de Vrye Verkiezing werd ingevoerd, juist by vele van die leden, welke thans der kerk den rug toekeeren, omdat zy geen sympathie meer koesteren met, en geen belang stellen in eene inrigting, in welker bestuur zy volstrekt geene stem hebben, wy herhalen het wy houden ons overtuigd, dat juist by de meeste van die leden daardoor eene toenadering tot de kerk zoude worden te weeg gebragt.—Tevens zyn wy er zeker van, dat door het verwerpen van dezen maatregel, het getal der ontevredenen en misnoegden ten zeerste zal toenemen, en dat vele leden der kerk, ziende, dat men hen van de hun toekomende regten ver-token tracht te houden, tot andere kerkgenootschappen zullen overgaan, alwaar zy hunne regten beter kunnen handhaven. Wy zullen ons volstrekt niet verwonderen, indien het Parlement in zyne op handen zynde zitting de zaak weder in behandeling zal nemen, en misschien zoude eene botsing tusschen de wereldlyke en kerkelyke overheden het gevolg daarvan wezen, waarvan de resultaten allertreurigst zouden kunnen zyn.

Wy geven thans een meer uitvoerig verslag van de discussies over dit onderwerp op ll. Woensdag namiddag.

Ds. Horak meende, dat daar alle belangrijke vraagstukken toch verwezen werden naar eene commissie, zulks ook met dit moest geschieden.

De Moderator zeide, het principe was reeds herhaaldelijk besproken in vroegere Synodes. Het was, zijns inziens, dus niet noodig, eene commissie te benoemen. Eerst wanneer het beginsel was uitgemaakt, zou eene commissie noodig kunnen zijn.

Ds. Kuijs was er op tegen, dat in nieuwe gemeenten, volgens Art. 36: 10, de Ringscom. Kerkeraadsleden moet benoemen. Die commissie bestaat uit slechts drie leden, soms zijn er maar twee tegenwoordig, dikwijls zijn zij niet eens bekend met de gemeente; en toch zij benoemen Kerkeraadsleden, al is ook de geheele gemeente er tegen. Is dat billijk, vooral daar, waar de predikant door vrije bijdragen moet onderhouden worden? En zoo gaat het jaarlijks voort, met dat onderscheid, dat de aangestelden hunne opvolgers kiezen. De gemeente wordt nimmer geraadpleegd; van daar, dat er zooveel koudheid bestaat in de gemeenten tusschen Kerkeraad en leden. En het was hem weleens gebeurd, dat zij, die als Kerkeraadsleden werden gekozen, bedankten, en wel omdat zij niet gemoedelijk "ja" konden antwoorden op de vraag, of zij wel door de gemeente gekozen waren. Ook hij had bezwaar omtrent die vraag en daarom deed hij zijn voorstel. Hoe de benoeming zou geschieden, dat liet hij aan de Vergadering over.

De Scriba wees op de vele petitien omtrent het onderwerp ingekomen. Daaronder was er eene van Kaapstad, van den heer L. Marquard, insluitende 12 petities met de namen van 360 leden ten gunste van het stelsel van Vrije Verkiezing.

Ds. Steijtler vroeg, of de heer L. Marquard wel lid der Kerk was?

De Scriba: Dat weet ik niet. Dan had hij er ook eene van Riversdale, Graaff-Reinet en Richmond.

Ds. McGregor: Van Riversdale en Richmond zijn er ook petities tegen, onderteekend door veel meer menschen.

Ds. Borcherds zeide, dat de petitie van Riversdale onderteekend was door 33 leden, waarvan 8 behooren tot dezelfde familie, 2 tot de gemeente Ladysmith en 2 geene leden der gemeente zijn, terwijl de opsteller zich onderscheidde als een man, die met geweld de leervrijheid in de gemeente wilde invoeren.

Ds. Rossouw zeide, dat er ook eene petitie was van Uniondale met weinige namen, terwijl er 700 leden in de gemeente waren.

Ds. Horak maakte eenige aanmerkingen, welke, op de plaats waar de rapporteur zat, niet verstaanbaar waren, maar betrekking scheen te hebben op het niet aannemen van zijn wenk om de zaak te verwijzen naar eene Commissie; en dat hij door de behandeling bij verrassing werd genomen.

Ds. J. H. Hofmeijr zeide, dat hij dan een voorstel had moeten indienen, en dat er gisteren zoowel als heden was aangekondigd, dat na het rapport der Commissie van Onderwijs de Vrije Verkiezing zou ter sprake worden gebragt.

Ds. Leibbrandt had niet de aankondiging van het onderwerp gisteren of heden morgen gehoord. Hij was voor eene commissie of een uitstel tot morgen.

De Moderator zeide, dat bleef Ds. Leibbrandt tot na het gebed in de Vergadering, hij de aankondiging wel zou hebben gehoord.

Ds. Horak stelde voor, de zaak te verwijzen naar eene commissie.

Ds. Geo. Murray zou dit seconderen, indien, ook te gelijk het Vrijwillig Beginsel werd verwezen naar die commissie.

De Moderator had hiertegen echter bezwaar.

De ouderling van Sutherland stelde voor, dat het stelsel van verkiezing blijve zooals het is.

Ds. van Velden zeide, dat werden de ingekomen petitien onderzocht, er heel wat door de glazen zou vallen. Van de 18 onderteekeningen uit zijne gemeente was er slechts een, die waarlijk waarde had, en dat wel uit eene gemeente van 1100 leden.

Ds. du Plessis gaf aan de hand, eerst te beslissen over het voorstel van Ds. Horak en dan verder in de zaak te treden.

Ds. Burgers zag het nut niet in van al de aanmerkingen omtrent de naamteekeningen; dat deed aan het beginsel niet af. Dat er sommige onderteekenaren dood waren, dat konden zij niet helpen, want de petities waren reeds drie jaar oud. Door al die aanmerkingen bragt men slechts grooter verwijdering te weeg. Het voorstel van Ds. Horak was enkel billijk. De commissie zou ook dan kunnen rapporteren omtrent het echte der namen.

Ds. McGregor wees er op, dat de Commissie van Bezigheid reeds een rapport had uitgebragt over al de petities en er op gewezen, dat op eene o.a. 20 namen door ééne hand waren geschreven.

Ds Stegmann, sen., zou tegen de Vrije Verkiezing stemmen, omdat in onze Kerk een zeer regtvaardig stelsel geldt—elk lid kan gedurende drie weken objecteren tegen de gekozenen. Wilde men de Vrije Verkiezing maken, zooals in Schotland, met eene zuivere communielijst, dan zou hij met hart en ziel er voor zijn. Zijne gemeente had hem verzocht, tegen de Vrije Verkiezing te stemmen.

Ds. van Velden stemde volmaakt in met den vorigen spreker. Het tegenwoordig stelsel had hem nog nooit in moeijelijkheden gebragt. Hij maande de leden aan, dat indien zij bezwaar hadden tegen eenig lid, zij *verpligt* waren om te spreken.—Men sprak van den geest der gemeente, maar wie was die. Daaronder waren er misschien 50, die geen vrome over zijn drempel zou toelaten; terwijl honderden stonden onder de duim van agenten of winkeliers; terwijl bij anderen veel kon worden uitgerigt door een borrel brandewijn. Dat zou een lieven geest der gemeente afgeven.

Ds. Burgers vroeg, of men het kon toelaten, dat onze gemeenteleden als een boel booswichten werden uitgemaakt.

Ds. Scholtz wilde de zaak uitgesteld hebben tot morgen of later, daar dezelve zoo gewigtig was en breedvoerig moest worden besproken.

Het voorstel van Ds. Horak werd verworpen, waarop men in de zaak zelve trad.

De Scriba zeide, dat hij reeds van dat hij student was, voor de Vrije Verkiezing is, en ook de Moderator had vroeger er voor geijverd. Men zeide, de voornaamste leden der gemeente hadden niet geteekend. Ds. van Velden had aanmerking gemaakt omtrent de gemeente Ladysmith, welke hij niet gaarne zou maken omtrent de gemeente Swellendam. Maar was de gemeente niet heel zuiver, dan was zulks te wijten aan het losse stelsel van aannemen. In den tijd der Apostelen werden de opzieners door de gemeente gekozen. En in Schotland, in de Vrije Kerk, was de Vrije Verkiezing zoo zeer in eere, dat de gemeente in opstand zou komen, werd haar dat regt benomen. En ook in de Staatskerk streefde men er naar. Ook in Holland is zoodanig regt aan de gemeente toegekend. Het is een *regt* dat den leden toekwam. Vraagt men, ja, maar wie vraagt er naar? dan antwoordde hij, dat men slechts te zorgen had, hoe de gemeente was zamengesteld. Aan de Paarl werd door 13 of 14 leden de man gekozen, die predikant dier volkrijke gemeente zijn zou. Had de gemeente dan geen regt, daarbij hare stem te laten hooren? Hoe dikwijls gebeurt het niet, dat in den gecombineerden Kerkeraad allerhande motieven openbaar worden. Wij hebben Vrije Verkiezing in het tijdelijke, en wij behooren het daarom ook te hebben in het Kerkelijke. Hij wist, dat in Schotland niemand als lid werd erkend, die niet ten Avondmaal kwam. Men mogt wel onderzoeken, of hier niet hetzelfde zou worden gedaan; maar zoolang als men aan elk alle kerkelijke voorregten schonk, welke reden had men dan om hun dat ééne der regt Vrije Verkiezing te onthouden?

Terwijl de Scriba nog aan het spreken was, viel de hamer van den Voorzitter, omdat het kwart over vier uren was en de Vergadering had besloten, op dat uur te adjourneren, ten einde de leden in de gelegenheid te stellen, de begrafenis van wijlen den Ed. heer D. G. van Breda, bij te wonen.

De Vergadering werd met gebed gesloten door Ds. Vlok.

DONDERDAG, 17 NOVEMBER.

Ds Roos deed het gebed.

De notulen werden gelezen en goedgekeurd.

De discussie over de Vrye Verkiezing werd voortgezet.

Dr Robertson zeide dat de kerkeraad van Swellendam, die het voorstel had gedaan tot invoering der Vrye Verkiezing, daarmede had bedoeld, dat de mans ledematen der gemeenten uit hun midden een getal zouden kiezen, gelykstaande met dat van den Gecombineerden Kerkeraad, die met dezen een kiescollege zouden vormen. Het was onnoodig, om nog over zaken te spreken, die gisteren waren aangeroerd. In de eerste Christenkerk was het gebruik in zwang geweest, dat alle leden der gemeente aan alle kerkelyke handelingen deel namen. Het was ook het gebruik in de Vrye Schotsche Kerk, en ook in de Staatskerk van Schotland; thans was dit gebruik ook ingevoerd in de kerk van Holland, en zelfs bestond het, als spreker zich niet vergiste, in de Episkopaalsche Kerk, wat het verkiezen van Kerkeraadsleden betrof. Het was niet meer dan billyk, dat de leden eener gemeente het regt zouden hebben, om zelven den man te kiezen, die voor hunne eeuwige belangen had te zorgen, alsook om mannen te verkiezen, die voor de geldelyke en andere belangen dier gemeenten moesten zorg dragen. In alle burgerlyke genootschappen hadden de leden het regt, om zelven hunne bestuurders te kiezen; waarom zou dit in de kerk niet even zoo zyn gesteld? Bovendien, dikwyls hadden de kerkeraden de ondersteuning der gemeenteleden noodig, in bydragen als anderzins, en dan bragten de leden dikwyls het bezwaar in, dat zy volstrekt niets te zeggen hadden in de Kerkelyke vergaderingen; dat zy anders meer zouden bydragen, enz. Spreker drukte de hoop uit, dat toch vooral de Schotsche broeders aan de beginselen hunner Moederkerk getrouw zouden blyven, en ten gunste der in die kerk in zwang zynde Vrye Verkiezing zouden spreken. Hy hoopte ook, dat zyn voorstel door Dr. Heyns zou worden ondersteund, die in eene vorige Synode een byna gelykluidend voorstel had ingediend. Er was wel een bezwaar daartegen; namelyk, dat het met de aanneming van ledematen in de kerk niet zoo gesteld was, als het behoorde. Dan behoorde men evenwel meer nauwlettend daarop toe te zien. Een broeder-ouderling had gezegd, dat het maar zoo moest blyven als het was; dat was heel gemakkelyk. Het was zeer natuurlyk, dat zy, die eenmaal met magt in kerkelyke zaken waren bekleed, die magt trachtten te behouden. Spreker was er voor, dat alleen hun, die geregelde Avondmaalsgangers waren, het kiesregt zou gegeven worden; want spreker kon iemand, die niet het Avondmaal bywoonde, nauwelyks als een lid der kerk beschouwen. Spreker verwachtte veel tegenstand; maar hy hoopte, dat men hem aantoonen zoude, dat hy in dwaling verkeerde. Hy wist niet, waarom de kerk alhier niet op denzelfden voet kon gebragt worden met de kerken van Schotland en Holland. Hy beval ten slotte het voorstel van den kerkeraad van Swellendam aan, dat luidde als volgt:—

"De Synode geve aan gemeenten, die zulks begeeren, het regt om, onder bepalingen, Predikanten en Kerkeraadsleden te kiezen."

Ouderling De Smidt vroeg hoe het in Schotland toeging by kerkelyke verkiezingen.

Ds. McCarter zeide, dat van den preekstoel bekend werd gemaakt, dat er diakens of ouderlingen moesten worden gekozen. Dan konden al de stemgeregtigden briefjes inzenden, met de namen van die personen, die zy benoemd wilden hebben; zoowel vrouwen als mannen waren stemgeregtigd; en dan kon men zien, wie de meerderheid had.

Ds. Van Velden zeide, dat hy den vorigen namiddag volstrekt niet op zyn gemeente van Ladysmith of eenige andere gemeente had gedoeld, doch zoo maar in het algemeen had gesproken.

De Ouderling van Murraysburg was van gevoelen, dat de invoering van de Vrye Verkiezing aanleiding zoude geven tot veel verwarring.

Ds. Neethling sprak tegen de Vrye Verkiezing. Hy had vooral bezwaar tegen de argumenten, door den predikant van Hanover den vorigen dag gebruikt, wiens naam hy thans voor de eerste maal noemde. Spreker zeide iets van "reizen op den dag des Heeren," waarvan onze rapporteur het regte niet kon vatten, en diende een voorstel in, dat luidde als volgt:—

1. "De Synode verklare, dat eene gezonde en geleidelijke uitbreiding van het stelsel van de verkiezing van Kerkelijke ambtenaren door haar wenschelijk wordt beschouwd, als de weg ter opwekking van

"*a*. Meer belangstelling voor Kerkelijke zaken.

"*b*. Meer zamenwerking in Kerkelijke plannen.

2. "De Synode herinnert, als daartoe leidende, aan den reeds vroeger door haar uitgedrukten wensch, dat er zooveel mogelijk 'nieuw bloed' in de Kerkbesturen worde gebragt. Evenwel wil zij den Kerkebesturen herinnerd hebben, dat zulks geschiede zonder roekeloosheid of zelfs overhaasting, die voor het waar belang der gemeente schadelijk zou kunnen worden. Zij wil dengenen, wien onder het Godsbestuur de keuze der Kerkelijke ambtenaren is toevertrouwd, herinnerd hebben aan hunne verantwoordelijkheid in dezen en vermaand hebben tot biddenden ernst, terwijl zij den overigen wensch der Synode behartigen.

3. "Besluit zij, dat er een aantal, vooreerst, niet te bovengaande het getal der stemgeregtigden, die niet door onverschoonlijke absentie van de drie jongst gehoudene kiezingen getoond hebben, dat zij feitelijk hun stemregt opgegeven hebben, zal worden gekozen door den gecombineerden Kerkeraad, om te zamen met den gecombineerden Kerkeraad een kiescollegie uit te maken voor Kerkelijke ambtenaren,

"Hierbij zullen de volgende bepalingen worden in acht genomen:

"*a*. De mannelijke, *bona fide* leden, die geregelde communicanten zijn, zullen allen verkiesbaar wezen.

"*b*. De gemeente, waar dit besluit zal worden uitgevoerd, moet daarvan aan den Kerkeraad kennis geven.

"*c*. Leeraren en Kerkeraden zullen het regt hebben om de gemeente op de uitbreiding als gewenscht te wijzen en zelfs daarvoor te winnen, indien mogelijk.

"*d*. Geen zoodanig kiescollegie zal wettig geconstitueerd verklaard worden, tenzij de Ringscommissie of in Appèl de Ring, waaronder de gemeente sorteert, verklaard zal hebben, dat alles in dezen eerlijk en naar den wensch der Synode hebbe plaats gehad."

De ouderling van Wynberg sprak tegen de Vrye Verkiezing.

De ouderling van Swellendam ondersteunde het voorstel van Dr. Robertson, en de ouderling van Murraysburg dat van Ds. Neethling, van Stellenbosch.

Ds. Burgers vestigde de aandacht der vergadering er op, dat de twee en twintig monden van Stellenbosch zich wel eens verspraken.

De ouderling van Riebeek West was er voor, dat de zaken zoo moesten blyven, als zy waren.

Dr. Roux was er over verwonderd, dat er in deze vergadering zooveel oppositie bestond tegen de Vrye Verkiezing. De invoering hiervan zou een regtvaardige en regtmatige stap zyn. Iedereen, die daarover had nagedacht, moest tot het besluit komen, dat het niet meer dan billyk was, dat de leden der gemeente hun eigen bestuur kozen. Misschien was het vooreerst niet goed, om alle leden te laten stemmen; men kon eerst een kiescollege oprigten. Op deze wyze zouden predikanten en kerkeraadsleden op vrymoedige wyze kunnen antwoorden, dat zy door de gemeente tot hunne bediening waren geroepen.

Dr. Kotzé zeide, dat het hem niet gebleken was, dat de tegenwoordige toestand van zaken ontevredenheid inboezemde. Hy deed het volgende voorstel:—

"De Synode, het regt der gemeente ter kiezing harer opzieners geenszins miskennende, is echter van gevoelen, dat zij, zonder inbreuk op de regten der gemeente te maken, gemelde kiezing aan hare voorgangers kan opdragen, en zulks doet, zoolang deze aan de verpligting tot bewaring van het geloof der Kerk voldoen."

Verscheidene andere sprekers volgden en over het algemeen scheen men overtuigd te zyn, dat het Vrye Kiesregt aan de gemeenten toekwam.

De Ouderling van Sutherland diende ook een voorstel in, dat aldus luidde:—

"De Synode besluite, dat de wetsbepaling met betrekking tot de kiezing van Predikanten, Ouderlingen en Diakenen blijve, zooals het tot hiertoe met deze zaak het geval was. Maar de Synode bevele aan, om den Kerkeraad zoo veel mogelijk uit te breiden."

Ds. Steytler was verwonderd, dat geen enkele Schotsche broeder was opgestaan, om den Scriba te helpen. Hy hield eene tamelyk lange rede, het begin waarvan iemand deed denken, dat hy voor de Vrye Verkiezing was, totdat hy eindelyk verklaarde, dat hy onder de bestaande omstandigheden daartegen zoude stemmen.

Ds. Morgan zeide, dat er veel te weinig belangstelling in publieke zaken in de buitengemeenten bestond zoodat het Vrye Kiesstelsel niet zoude beantwoorden.

Ds. Beck was voor de Vrye Verkiezing; daardoor zoude een einde komen aan al die "family jobs" enz.

Ds. Gray verklaarde zich voor de Vrye Verkiezing.

Ds. Luckhoff sprak in tegenovergestelden geest.

Dr. Hofmeyr deed eveneens een voorstel, als volgt:

"De Synode, in overweging nemende de ingezonden Beschrijvingspunten ten gunste van eene wijziging al dan niet in de verkiezing van kerkelijke ambtenaren, besluite eene commissie aan te stellen, wier taak het zijn zal, zoo na mogelijk de wenschen te weten te komen der verschillende kerkeraden en gemeenten, die in de tegenwoordige bepalingen verandering verlangen.

"Aan deze commissie wordt het verder opgedragen, om daarna een beredeneerd verslag voor de volgende Synode in gereedheid te brengen, en minstens één jaar vóór hare zamenkomst door den druk openbaar te maken."

Daarop volgde dat van Ds. Stegmann, van Adelaide:

"Aangezien het regt den gemeente-leden toekomt om in de kiezing van predikanten en kerkeraads-leden te stemmen,—maar aangezien het niet aan deze vergadering duidelijk is geworden wat de wensch der gemeenten in deze zaak is, en aangezien de gemeenteleden best instaat zijn te te oordeelen over het voordeelige of onvoordeelige der vrije verkiezing. Zoo wordt deze zaak naar de gemeente gerefereerd, opdat zij alzoo per memorie de gelegenheid hebben hunne wenschen in deze bekend te stellen."

En vervolgens dat van Dr. Roux:—

"De Synode, erkennende het regt, dat de leden eener gemeente toekomt, om hun eigen bestuur, leeraar, ouderlingen en diakenen te kiezen, hetzij direct of indirect door een door hen gekozen kies-collegie in vereeniging met den gecombineerden kerkeraad, benoeme eene commissie, om de daartoe vereischte bepalingen te maken, opdat alzoo die gemeenten, die van haar regt gebruik willen maken, daartoe in de gelegenheid zullen zijn."

Ds Van de Wall gaf een uitleg van het kiesstelsel in Amerika, en zeide, dat hy het liefst voor een commissie zou stemmen.

Dr Heyns wilde den Scriba thans te hulp komen; doch hy wilde hem eenvoudig zeggen, dat hy, de Scriba, geen voorstander van de Vrye Verkiezing was. Hy stelde al te veel bepalingen en beperkingen voor. Als de verkiezing vry was, dan moest ieder, die op de kerkboeken bekend staat, kunnen stemmen. Spreker zoude ten gunste hiervan zyn, indien b.v. in de Kaapstadsche gemeente alles was, zoo als het behoorde te zyn. Vele leden der kerk woonden nooit de godsdienstoefening by, en kwamen volstrekt niet naar het avondmaal. Als nu zulk een kiesstelsel was ingevoerd, dan zouden misschien menschen gekozen worden, die zich volstrekt onverschillig hadden betoond omtrent de kerk. Zoude men daardoor het getrouwe gedeelte der leden niet bedroeven? Als spreker een waarborg werd gegeven, dat alles geregeld zou toegaan, dan zoude hy voor een algemeene Vrye Verkiezing zyn. Het voorstel van den Scriba was niets dan melk en water.

Ds. Van Velden had een voorstel ingediend, dat luidde als volgt:—

"Deze vergadering bepale dat, door 's jaarlijks leden der gemeenten, die nog nimmer dienden, in te brengen, het getal oud-kerkeraadsleden trapsgewijze opgevoerd worde totdat de gecombineerde kerkeraadsleden staan tegen over de lidmaten als minstens drie tot honderd.

"Daar waar men de genoemde verhouding nogniet heeft, vange men aan met de voorloopige aanvulling, door den bestaanden kerkeraad te magtigen, zich te verbreeden door de keuze van het ontbrekende getal van uit de mansledematen."

Ds. A. Murray sprak sterk tegen de Vrye Verkiezing. Hy zeide, dat het geen regt was, dat de gemeenteleden toekwam. Gods Woord bepaalde niets hieromtrent.

Een ouderling vroeg, of er eene klagte voor de vergadering was omtrent het gedrag van den een oft anderen kerkeraad; zoo niet, waarom men dan het bestaande kiesstelsel wilde afschaffen.

Ds. Kotzé begon daarop ten gunste van de Vrye Verkiezing te spreken, doch voordat hy geëindigd had, begon de pauze.

NAMIDDAGZITTING.

Ds. Kotzé ging voort met zyne ernstige rede, en toen Ds. Morgan vroeg, hoe hy, Ds. Kotzé, de vryheid had gehad, om op de hem by zyne bevestiking gedane vragen te antwoorden, zeide Ds. Kotzé, dat hy zou kunnen zeggen, dat hy niet alles weer zou doen, wat hy voor twaalf jaren had gedaan; dat wilde hy evenwel niet; maar hem was voor zyne bevestiging door den gecombineerden kerkeraad zyner gemeente de plegtige verzekering gegeven, dat de geheele gemeente eenparig voor hem was.

De Kuys sprak voor de Vrye Verkiezing.

De du Plessis zeide dat sommige der ingekomene petitien ten gunste van de Vrye Verkiezing wel niet echt konden zyn, hetgeen eene heftige woordewisseling tusschen hem en Ds Burgers uitlokte, welke laatste het een schandaal noemde, dat zulke aantygingen werden gedaan.

De Moderator zeide dat de commissie had gerapporteerd, dat verscheidene naamteekeningen in een handschrift waren, dat nog al wat lawaai ten gevolge had.

De Shand was niet voor de Vrye Verkiezing.

Ds Naudé, van Queen's Town, stelde als amendement voor:—

Dat de verkiezing van Predikanten, ouderlingen en diakenen, aan de gemeente worden toegekend, als een heilig haar toekomend regt.

Hy hield eene lange en krachtige rede ten gunste van zyn voorstel, waarin hy de argumenten der tegenstanders trachtte te ontzenuwen. Wat de toename van het liberalisme betrof, die, naar men zeide, door de invoering der Vrye Verkiezing zoude worden bevorderd, wees spreker op Holland, waar juist het tegenovergestelde het geval was geweest.

Ds Rousseau, van Clanwilliam, bleef echter bang, dat de Vrye Verkiezing het liberalisme zoude in de hand werken,

Ds. Hofmeyr trachtte aan te duiden, dat van 60,000 leden der kerk slechts 1018 om de Vrye Verkiezing hadden verzocht. Dit was, naar zyn gevoelen, wel een bewys, dat de leden der kerk niet hard daarnaar verlangden. Hy deed het volgende voorstel:—

"De vergadering, gelet hebbende op het uiterst gering gedeelte der kerk, dat haren wensch voor eenige verandering heeft te kennen gegeven, gelijk op de bezwaren, waarmede de voorgestelde veranderingen voor het tegenwoordige gepaard gaan, besluit, dat de tegenwoordige bepalingen in kracht blijven, met aanbeveling, dat, bij de benoeming van kerkeraadsleden, zoo veel mogelijk nieuwe leden uit de gemeente gekozen worden, en, bij de kiezing van leeraars, de algemeene wenschen der gemeente in het oog gehouden worden.

Thans werd, na een korte repliek van Dr Robertson, de discussie gesloten, en het voorstel van Ds. Hofmeyr het eerst ter stemming gebragt, en met eene groote meerderheid aangenomen, zoo dat van de Vrye Verkiezing niets is gekomen.

VRIJDAG, 18 NOVEMBER.

De morgenzitting werd besteed aan een broederlijk onderhoud met gesloten deuren; geen rapporteurs waren tegenwoordig.

NAMIDDAG ZITTING.

Aan de orde was het rapport der Commissie van Revisie over de Beschrijvingspunten, handelende over Artikel 7.

Er werd lang en breedvoerig gepraat over de vraag, of de Synode in alle gevallen het regt van appèl zou erkennen, dan in speciale gevallen zaken ter eerster instantie in haar midden behandelen.

Op voorstel van ouderling de Smidt werd de laatste paragraaf der aanbeveling van de commissie aangenomen—alzoo besloten Art. 7 op te dragen aan eene permanente Commissie van Revisie om aan de volgende Synode te rapporteren.

Hetzelfde geschiedde met de volgende clausule van het rapport, handelende over de vraag, of de Synode zich al dan niet het regt zou voorbehouden, om voor eene misdaad in haar midden gepleegd *provisioneel* te schorsen.

Nu kwam aan de orde het tweede gedeelte van het rapport der Commissie van Revisie en wel, meer bepaald, de eerste clausule, handelende over het *colloquium doctum.*

Ds. Burgers stond de afschaffing van het *Colloquium Doctum* voor, omdat het niet alleen vaag was en alles behalve berekend, om oneerlijke ongeloovigen uit de kerk te houden, maar ook omdat het de toelating tot het leeraarsambt afhankelijk stelde van de leeropvatting eener Commissie; omdat het de kerk het subjectivisme in den schoot voeren en langzamerhand tot eene kleine secte maken zou. Laat inkomen in de kerk wie wil; en gedraagt hij zich niet goed, dan hebben wij immers onze tucht en kunnen hem uitzetten. Maar hij hield vol, dat ging men naauwkeurig onderzoeken, geen twee leden der vergadering met elkaar volmaakt zouden instemmen omtrent de leer. De autonomie des gewetens moest gehandhaafd worden. En verder bestond er de mogelijkheid, dat een man het *Colloquium Doctum* aflegde met een "mental reservation," even als hij zulks thans deed bij de onderteekening. En al stemde hij ook thans met de leer in, dan nog was het mogelijk, dat hij er later van zou afwijken en toch even als Luther en Zwingli, die wij nu nog eeren, in de kerk blijven. Het colloquium doctum was in strijd met den geest van het Protestantisme.

Ds. van Velden begon met de uitdrukking "de autonomie des gewetens" tot tekst te nemen, die voor hem niet veel waard was, daar het geweten des menschen al rare streken speelde. Hij nam vervolgens eene positie in lijnregt tegenover die van Ds. Burgers en wel ten gunste van het *colloquium doctum.*

Onderling de Smidt zeide, dat het beginsel van Ds. Burgers moest leiden tot afschaffing van den eed in de burgerlijke hoven zoowel als van alle onderteekeningen in de kerk—immers oneerlijken zouden ook daardoor niet worden geweerd—en dan zou de kerk ophouden eene kerk te zijn.

Ds. Burgers ontkende, dat hij had gesproken voor afschaffing van alle onderteekeningen. Hij meende dat de kerk aan de oude regels en bepalingen genoeg had.

Ds. du Plessis zeide, dat indien het *colloquium doctum* 12 jaar geleden ware aangenomen, het der kerk tamelijk veel moeite zou hebben bespaard. Met de gevoelens, welke Ds. Burgers, voorstond, mogt men wel eene nieuwe kerk stichten, zelfs dan zou die niet wijd genoeg zijn voor hem.

Men besloot Zaturdag geen zitting te houden.

Ds. W. Robertson, juur., sloot met gebed.

Wy geven thans het volgende uitvoerig verslag van de "speeches," die ll. Dingsdag namiddag nog werden gehouden, en die van ons laatste nommer wegens plaatsgebrek moesten overstaan.

De Actuarius hield eene hoogst opgewondene toespraak. De predikanten van Hanover en Darling hadden de gelegenheid waargenomen van de behandeling van Punt I: 3 om lucht te geven aan hunne denkbeelden, dat hun het bezit van een zekere leervryheid door de Ordonnantie was gewaarborgd. De predikant van Adelaide had daaruit wettige gevolgen afgeleid, waarmede spreker grootendeels zamenstemde. Maar daarin had hy niet zamengestemd dat de predikant van Hanover als een kind was, dat nog aan banden moet worden gelegd. Ware de predikant van Adelaide den vorigen dag in de vergadering geweest, dan zou hy gezien hebben, hoe—zy mogten zeggen wat zy wilden—de beide predikanten van Hanover en Darling in hunne banden lagen te spartelen—banden die hen bitterlyk knelden—ketenen die hun het hart doorknaagden—en dat zy alles zouden willen geven om die banden van zich af te scheuren. Wat had de predikant van Darling moeite gehad om zich te bedwingen! Hy had gevoeld dat hy niet uitspreken kon. Het meest dat hy zeggen kon was, dat hy twyfelde dat hy zich gebonden kon achten aan de Acte van onderteekening. Zeven jaren lang had hy over die zaak gestudeerd, had hy de Synodale acten doorzocht en met den Actuarius gecorrespondeerd. Hy was een man van begaafdheid en gezond verstand, een man die grooten moed had. En na zeven jaren gezocht en gedacht te hebben, was hy nog bang om uit te spreken, en hy zou zorgen, dat het over nog zeven jaren niet anders zou wezen. Gisteren had de predikant van Darling erkend dat hy aan banden lag. Hy wilde niet uitspreken, omdat, zoo als hy zeide, men op zyn woorden lette. Hy zou ook goed zorgen, dat hy op de vraag of hy zich gebonden beschouwde, ja noch neen zeide. Want, zeide hy neen, dan was hy onwettig toegelaten, en hy was geen gelegitimeerde predikant van de Gereformeerde kerk (hoor, hoor.) Zeide hy daarentegen, ja, ik ben gebonden, dan kon ieder voor zichzelven de gevolgtrekking maken van de positie waarin hy zich bevond. Het was dien predikant zulk een zalige dankenstof dat de *Confessio Belgica* in de Ordonnantie niet was genoemd, als of hy niet met zyne handteekening verklaard had, dat dit belydenisschrift de leer van Gods Woord behelsde. O, het was een armzalige toestand om naar zulke strohalmen te moeten grypen. Voor God en menschen had hy zyn naam aan die geloofsbelydenis gehecht, maar nu heette het: Al heb ik het geteekend, al ben ik daardoor zedelyk daaraan gebonden, regtens ben ik niet gebonden. Er waren twee soorten van banden—de banden van het regt en de banden van billykheid, van zedelykheid en van het geweten. Het mogt zonneklaar bewezen zyn, dat de *Confessie Belgica* niet in de Ordonnantie genoemd is, maar 't was even zonneklaar, dat die genoemd is in de Acte van onderteekening. En hy (spreker) hield vol, dat ten gevolge daarvan, de teekenaar eerlyk en zedelyk en gewetenshalve verpligt is zich daaraan te houden, of dat hy rondnit verklaren moet, ik ben van inzigten veranderd, ik kan niet langer in de kerk blyven. De predikant van Queenstown had de aanmerking gemaakt, dat deze dingen telkens op het tapyt komen, te pas of te onpas: maar voor zich kon spreker verklaren, dat hy ze niet aanroerde, of de twee predikanten moesten er eerst aanleiding toe hebben gegeven.

Ds. Naudé vraagde excuus. Hy had gezegd dat die zaken telkens met de haren er by werden gesleept, zonder dat die heeren er de minste aanleiding toe hadden gegeven.

De Actuarius.—Goed, het kan wezen, maar hoe dit zy, wat ik wou aanmerken is dit. Men spreekt veel van eerlykheid en ridderlykheid, en van waarheid en vryheid van geweten en zoo al meer. Men duide het my niet kwalyk als ik betuig, dat ik moede begin te worden van die algemeenheden—van die dapperheid, die zich op zoo wonderlyke wyze openbaart. Wat doen zy? Zy komen met een vervaarlyken toon en met groote woorden. De verwachting wordt gespannen. Nu gaat de kerk toch hunne groote waarheden hooren. Nu zullen zy zeggen wat zy gelooven. Het is te vergeefs. Men zorgt dat dit niet uitkomt. Niet een minimum van hun geloof komt aan het licht. Veel, zeer veel, over de heerlyke kerk der toekomst. Maar nu om te zeggen wat men gelooft, daar wil men niet aan. Ik wensch dat er een einde kome aan die algemeenheden die niets beteekenen. Ten slotte maakte spreker eenige aanmerkingen tot aanpryzing van het voorstel van den Predikant van Richmond. Ter loops merkte hy aan, dat hy eerder door de bepaling in de Ordonnantie de Nederlandsche geloofsbelydenis dan de Dortsche leerregels wilde verstaan hebben, daar die belydenis in de acte van onderteekening werd genoemd. De Commissie, door gemeld voorstel beoogd, zou over een jaar haar rapport gereed kunnen hebben om naar de Ringen te worden gezonden, waardoor de geheele kerk zou worden geraadpleegd, en de Synode, wanneer zy weder byeenkwam, het voordeel van die gemeenschappelyke beraadslaging zou erlangen.

Ouderling de Smidt zou stemmen tegen het voorstel zoo wel als tegen het amendement. Hy kon niet inzien, hoe de regten der kerk beter konden worden verzekerd door iets anders dan de Ordonnantie. Wat aanging vooruitgang, wilde hy zyne stem hoe zwak ook, doen hooren; misschien dat zy nog weerklank vond by diegenen die voor vooruitgang waren op geestelyk gebied. Spreker vertelde hier een geschiedenisje van iemand, dien hy ergens gevonden had, die telkens als hy iets niet verstond wat in den bybel was, een blad er uitscheurde. Spreker had hem toen gezegd, dat hy later niets over zou hebben om zich aan te houden. Dat was ook gebeurd. De arme man had later niets over, en was daarom vol zwaarmoedigheid. Intusschen werd hy overtuigd, dat hy verkeerd had gedaan, en tot andere inzigten gekomen zynde, bragt hy zyne laatste dagen nog in vrede door. Daaruit bleek het gevaar van vooruitgang, die begon met aan den Bybel te tornen. Spreker dacht ook by het spreken van vooruitgang over den jongeling, dien Longfellow zoo goed had geschilderd in zyn gedicht "Excelsior." Die jongeling riep maar al "hooger," en "hooger!" en naderhand was hy door de wolken heen, zonder dat men wist wat van hem was geworden.

Ds Louw had slechts ééne opmerking te maken, en wel op iets dat door den Predikant van Hanover was gezegd en waarop nog niet was geantwoord. Die leeraar had gezegd, zich te verwonderen dat mannen, die er op roem dragen, door den Heiligen Geest gedreven te worden, nog gebonden waren aan een stuk perkament. (Ds. Burgers.—Niet "aan," "door.") Wat spreker antwoorden wilde, was dit. De geheele vergadering, behalve een ellendige kleine minderheid, schatte de belydenisschriften hoog. Gelyk de wet was voor de overtreders, zoo waren ook de belydenisschriften daar, opdat de wolven in schaapskleederen niet verwoesting bragten onder de kudden.

De Scriba verzocht hier verlof om zyn amendement in te trekken.

Ds. Burgers diende hier een amendement in om te verklaren, dat het het best was de zaak te laten zoo als zy was. Hy deed het expres om een paar woorden te zeggen over de "ellendige minderheid," waarover men juist had hooren smalen. Luther was ook eens in zulk eene ellendige minderheid, en zoo ook Zwingli (ironisch gelach). Spreker dankte den Predikant van Murraysburg voor de uitvinding van dat woord. Hy zou hem en de zynen niet een ellendige meerderheid noemen, maar indien er van wolven en schapen gesproken wordt, dan wist hy waar de wolven te vinden waren—orthodoxe wolven, wier eigenaardige karaktertrek het was om meer van de vacht te houden dan van het innerlyke, en die formulieren en geschriften verwarden met het Wezenlyke der Godsdienst. Als men van wolven sprak, hy zou ze by hoopen aanwyzen onder de regtzinnigen. Hy had zeer Orthodoxe wolven gezien (gelach) en had nog nooit zulke beten gehad als hy van die wolven had gekregen (nogmaals gelach). Hy zou waarschynlyk nog veel meer beten krygen, maar gelukkig was hy die al gewoon geworden, en voelde ze niet meer. Maar nu iets over de aanspraak van den Actuarius, wien hy alle hulde moest toebrengen voor zyne talenten en welsprekendheid. Een ding moest ieder in het oog gesprongen hebben, dit namelyk, dat hy een zeer zwakke zaak had. Van waar anders die opgewondenheid, die gebaren, die hartstogtelykheid? Dit alles moest regt maken wat hem aan gezonder argumenten ontbrak. Spreker moest erkennen dat hy (de Actuarius) groote bewyzen van *zyne* dapperheid had gegeven. Hy had hem met zyne—spreker zou niet zeggen ellendige, maar heerlyke—minderheid groote bewyzen gegeven van zyn geloofsmoed en onwankelbaarheid. Wat zou men al niet maken en breken, eer men met zulke ketters als de Predikanten van Darling en Hanover zou zamenzitten! En eindelyk—daar speelden de wolven en de lammeren allerliefykst onder één dak te zamen (gelach). Als men in glazen huizen woonde, dan moest men geen steenen werpen. Hy (spreker) hield niet van persoonlyke attaques; maar indien een zoo talentvol en welsprekende redenaar als de Actuarius zyne eloquentie misbruikte om anderen voor oneerlyken en ontrouwen uit te maken, dan werd het tyd om ook hem wat van naderby te bezien. Ik vraag, waar is zyne getrouwheid aan de beginselen die hy in de befaamde declaratie zoo op den voorgrond had gesteld? Zegt hy dat ik bang ben uit te spreken wat ik geloof, dan heb ik regt hetzelfde van hem te zeggen. Indien hy ruiterlyk zou uitspreken wat hy gevoelt en gelooft, dan zou men een heel ander bazuingeschal van hem vernemen dan men van hem tot nu toe heeft gehoord. Ik weet, dat indien wy beiden meer op ons zelven zouden letten, wy genoeg te doen zouden hebben; maar daar hy eerst begonnen is, heb ik hem maar den bal terug gerold om hem te doen zien hoe leelyk die zelf is. Ik heb ook nog een ander doel daarmee. Ik wil hem en de zynen doen gevoelen dat zy zich noodelooze moeite geven om zich in allerlei leelyke bochten te wringen om een zoo groot misbaar te maken. Zy voeren daarmede niets uit. Zy hadden nu eenmaal die ellendige minderheid in hun midden, en het strekte tot hun eigen nut dat die er was.

Ouderling Vlok wilde dat overgegaan zou worden tot de stemming.

Ds. Naudé zeide, dat hy nog eenige woorden wilde spreken. Hy gevoelde de roeping om openlyk te verklaren, dat hy volkomen instemde met wat de leeraren van Hanover en Darling hadden gezegd, en dat, hoewel hy beschouwd werd door iemand voor wien hy hooge achting gevoelde, ook tot die "ellendige minderheid" te behooren, toch stelde hy daar eene eer in. Hy had het reeds vroeger gezegd en herh-

haalde het nu, dat, zoodra men maar de minste gelegenheid daartoe kreeg, om die minderheid aan te vallen, men niet naliet, daarvan gebruik te maken. Geen voorstel kon van die minderheid komen, al was het nog zoo verstandig of degelyk, of het werd verworpen. Wat men ook deed of sprak, niets was goed—een spottende glimlach zweefde over het gelaat der leden aan alle kanten. Tot dus verre had hy (spreker) maar zeer weinig zyne stem doen hooren, om de eenvoudige reden dat hy dacht dat het den meesten maar onaangenaam was haar aan te hooren. Hy had niets willen doen omdat hy wist dat de ons broederlyke, ja, onchristelyke geest die er in de vergadering aanwezig was, slechts meer aan het dag licht zou komen. Maar het was onuitstaanbaar, menschen zoo te hooren spreken van eerlykheid, dapperheid, en soo voort, terwyl zy zelven een zoo ellendig figuur sloegen. Wat al lawaai had men gemaakt! Op preekstoelen, in mailsteamers, op spoorwagens, had men geschreeuwd en geschald: Wy zullen liever de kerk uit dan met die ketters samen te zitten. Men had twee of drie dagen tyd gevraagd om te overwegen wat men doen zou, toen toch besloten was de ketters te laten zitten, maar reeds den volgenden dag kwam men terug met hangende ooren en nam stilletjes zyne plaats in. Men had gesproken van twee-en-twintig monden die men den kost moest geven—en de opoffering was toch een beetje te zwaar. Dat alles was eerlykheid, trouw aan de beginselen, dapperheid. Dat was ook eerlyk om te zeggen: de regtbank heeft ze niet hersteld—o neen! Wy hebben zelven het vonnis teruggeroepen. En dan die alles overtreffende trouwe en eerlykheid om te verklaren—het vonnis was regtvaardig, en daarom trekken wy het terug. Men mogt zich verbeelden dat de menschen in het Onderland dom zyn en zy zulke dingen niet verstaan; maar in dit geval waren zy zoo duidelyk en in het oog loopend, dat de eenvoudigste menschen de holheid der klanken die door zulke daden werden gevolgd, zouden bemerken. Waar de meerderheid door zulke beginselen werd geregeerd als zy in die vergadering had aan den dag gelegd, verblydde hy zich tot de "ellendige minderheid" te behooren. Men had van groote mannen gesproken die in den loop der geschiedenis almede in eene ellendige minderheid waren; maar van die allen was niemand er in dat opzigt zoo erg aan toe als de groote Menschenzoon—Jezus Christus.

Ds. Steytler verwonderde zich niet, dat de Predikant van Queen's Town hartelyk instemt met zyne broeders van Hanover en Darling. Soort zoekt soort.

Ds. Naudé.—Dat doen de ezels ook (gelach).

Ds. Steytler scheen dit niet verstaan te hebben en ging voort om te bewyzen, uit de taaiheid van huid van den Predikant van Hanover, dat hy de wolf wezen moest. Men had de ellende van de minderheid zoeken te verzachten door te wyzen op Luther en Zwingli en ook op den Zaligmaker. Maar was Luther niet uit de Kerk gegaan toen hy er zich niet langer in te huis gevoelde? En had de Zaligmaker ooit iets verzwegen of verborgen van de volle waarheid! Laat de Predikant van Queen's Town en de anderen hetzelfde doen, dan zou men er achter komen, welke gevoelens zy waren toegedaan.

Ds. Naudé.—Men heeft ze reeds.

Ds. Steytler vervolgde met te zeggen, dat hy meer respect had voor de Predikanten van de Vrye Protestantsche Kerk in de Kaapstad en te Graaff-Reinet, die de Kerk waren uitgegaan en nu vry prediken naar de inspraak van hun geweten.

Ds. Naudé.—Zy zyn nooit in de kerk geweest.

Ds. Du Plessis zeide, dat al waren de discussien niet heel aangenaam geweest, zy toch het nut hadden opgeleverd, dat men wist hoe de zaken stonden, en wat er gedaan moest worden. Men had veel van minderheid gesproken, en het voorgesteld als of het altyd iets heerlyks was in de minderheid te wezen. Maar men moest zich herinneren, Judas was ook in de minderheid onder de twaalve (hoor, hoor.)

Ds. Louw zeide, dat hy met het spreken van de minderheid het woord "ellendig" bedoeld had op het klein getal, waaruit die bestond, niet op de menschen, waaruit die was zamengesteld (hoor, hoor.)

Ds. Neethling (Stellenbosch) stond op, terwyl van alle kanten "stem! stem!" werd geroepen.

De Moderator.—Indien niemand meer spreken wil, zal ik den voorsteller oproepen om te repliceren.

Ds. Neethling.—Hoog-Eerw. Voorzitter! ik ben al twee, drie maal opgestaan om te spreken, en gy wilt my niet hooren. Het lykt, of gy de regten niet kent van een lid der vergadering.

Moderator.—Orde! ik laat my zoo iets niet zeggen. Indien de Predikant van Stellenbosch zyne stem niet gebruiken wil, zoo dat ik hooren kan, dan kan ik het niet helpen.

Ds. Neethling had het zoo erg niet gemeend. Hy wilde slechts een paar woorden zeggen ten gunste van de aanstelling van eene commissie, die, naar hy hoopte, leiden zou tot de afschaffing van de Ordonnantie, die de kerk in een onbybelsche positie plaatste. Na nog eenige aanmerkingen ging hy zitten.

Dr. Kotzé had geen behoefte om te repliceren, na wat er al over zyn voorstel was gesproken.

Voor het amendement van Ds. Burgers stemden slechts vyf; terwyl de groote meerderheid zich ten gunste verklaarde van het voorstel van den Predikant van Richmond.

Het dankgebed werd gedaan door Ds. Scholtz.

Europeesch Nieuws.

Brief van onzen Engelschen Correspondent.

Londen, 10 October 1870.

Het spyt my u te moeten melden, dat de vredesonderhandelingen mislukt zyn. De heer Jules Favre, de Republikeinsche Minister van Buitenlandsche Zaken in Frankryk, slaagde er in, een onderhoud te verkrygen met den thans zoo goed als almagtigen Minister van Pruissen, door middel van de Engelsche Regering. Beide partyen hebben een verslag van haar gesprek openbaar gemaakt, dat eenige niet onnatuurlyke verscheidenheden bevat, maar waaruit blykt, dat de Duitscher koel, sarkastisch, en ofschoon volkomen beleefd, ten volle wist, dat hy niet alleen meester was van de positie, maar zich ook volkomen bewust was van wat hy wilde hebben en wat hy voornemens was te verkrygen. De Franschman, aan den anderen kant, was meer een diplomatisch amateur, in vergelyking met den sluwen Duitscher, en ofschoon hy vol geestdrift was, gelukte het hem niet, te wedyveren met zyn mededinger, wat diplomatiek betrof. De heer Favre vroeg om een wapenstilstand, met het doel om vrede te sluiten, maar Graaf von Bismarck, gaf hem, ofschoon hy gewillig was, om een wapenstilstand te sluiten, te kennen, dat zulks uit een krygskundig oogpunt zoo zeer ten voordeele van Frankryk en ten nadeele van Duitschland zoude zyn, dat hy als den prys daarvan moest hebben den afstand van Straatsburg, Toul en Mézières, en dat, daar de Pruissische legers Parys alreede hadden omsingeld, hy slechts toegang tot die stad kon verleenen, op voorwaarde, dat het Fort Valérien, de belangrykste der buitenposten van Parys, zoude worden overgegeven. De heer Favre weigerde in verontwaardiging deze termen aan te nemen, en zeide, dat Frankryk geen duim breed van zyn grondgebied zoude afstaan, maar hy gaf toe, dat Frankryk den oorlog had begonnen, en zoo geslagen was, dat het meest onderdoen, doch hy beweerde tegelykertyd, dat de Keizer van Frankryk de oorzaak van den oorlog was geweest, en dat, nu de Keizer was afgetreden, Frankryk op gemakkelyke voorwaarden er af moest komen. Graaf Bismarck maakte zich daarvan af, door te zeggen, dat, indien Frankryk al niet den Keizer tot den oorlog had genoodzaakt, het in allen gevalle hem in zyn aanvallende houding tegenover Duitschland op warme wyze had ondersteund, en dat het bepaalde doel, dat men met den oorlog op het oog had, was, Pruissen te vernietigen, Duitschland op nieuw te verdeelen, en een groot gedeelte daarvan aan Frankryk toe te voegen. In wezenlykheid werd niets omtrent de vredesvoorwaarden gezegd, dewyl de voorloopige onderhandelingen omtrent een wapenstilstand mislukten, maar men kan gemakkelyk opmaken uit het onderhoud, wat zy waarschynlyk zullen zyn. De heer Favre gaf toe, dat Frankryk eene schadeloosstelling behoorde te betalen voor de oorlogskosten, en dat, als een pand voor de toekomstige goede trouw van Frankryk, Metz, Straatsburg en andere vestingen ontmanteld moesten worden, maar, wat den afstand van den Elzass en Lotharingen betrof, daarvan wilde hy niet hooren. Indien hy deze termen had aangenomen, dan zouden de Paryzenaars hem voorzeker by zyne terugkomst in stukken hebben gescheurd, maar daarby komt nog, dat Bismarck hem op listige wyze vroeg, waar zyne geloofsbrieven waren, en van wien hy zyne authoriteit had ontvangen. Hy wist, dat de keizer te Kassel en maarschalk Bazaine binnen Metz was, maar het kostte hem eenige moeite, om het gezag te erkennen van lieden, die verkozen waren door de "mannen van het plaveisel," want dezelfde magt, die hen had aangesteld, zoude zich er weinig uit maken, om hen weder aftezetten, en hunne handelingen voor nietig te verklaren. Bismarck toonde met regt aan, dat Frankryk altyd de vereeniging der Duitsche Staten met jaloerschheid en verbittering had aangezien, en dat Frankryks vestingen niet alleen een voortdurende bedreiging, maar ook het grootste gevaar voor Duitschland uitmaakten, en dat, dewyl Duitschland nooit eene aanvallende houding wilde aannemen, het deze vestingen noodig had, om zich te verdedigen. Hy gaf ook te kennen, dat de militaire overheden om strategische redenen aandrongen op het in bezit nemen van een nog veel grooter gedeelte van Frankryk, maar ik geloof, dat het tamelyk zeker is, dat Bismarck zich zoude te vreden stellen met den Elzasz en Lotharingen, tot aan de oevers der Moezel, met inbegrip van Metz, Straatsburg, en de keten van Fransche vestingen en de heuvelry der Vogezen. De openbare meening in Duitschland is ook er voor, dat Frankryk afstand zal doen van zyne vloot en zyne kolonien! Het is aan geen twyfel onderhevig, dat de Duitsche Minister bepaald van plan is, om Frankryk voor goed zyne tanden uittetrekken. Graaf Bismarck gaf duidelyk te kennen, dat hy niet zoo zeer voor de krygsmagt van Frankryk bevreesd was, als voor eene verspreiding der Republikeinsche beginselen, waardoor de Duitsche instellingen, die voor een uiterst aristokraat, zoo als Bismarck, het toonbeeld van volmaaktheid zyn, zouden in gevaar worden gebragt.

Straatsburg is eindelyk gevallen. De stad had vreeselyk geleden door het bombardement, en nadat eindelyk eene bres was geschoten, gaf Generaal Ulrich zich over, ten einde de gruwelen eener bestorming te voorkomen. Toul, eene andere vesting, die den spoorweg naar Parys versperde, is ook gevallen, en de groote vesting Metz is de eenige, die nog stand houdt. Men zegt, dat Bazaine aldaar omtrent 80,000 manschappen heeft, die goed van levensmiddelen zyn voorzien, daar deze stad het hoofddepôt van den veldtogt is geweest, hetwelk echter, naar de Franschen hoopten, weldra in Duitschland zoude gevestigd worden, in plaats van in hun eigen land. Bazaine houdt aldaar omtrent 150,000 Duitschers bezig, die, naar het blykt, aardenwerken hebben opgeworpen, waardoor Metz geheel ingesloten wordt, en Bazaine heeft in den laatsten tyd menigmalen, op moedige doch vruchtelooze wyze, getracht, zich een weg daardoor te banen.

Parys is nu reeds sedert tien dagen door de Duitschers omsingeld. De zetel der regering is verlegd naar Tours, en yverige—doch ik ben geneigd, in weerwil van Franschelpogchery en zelfvertrouwen te zeggen—nietsbeduidende pogingen worden in het werk gesteld, om een ander leger op de been te brengen te Lyon, en tevens, om het geheele land te doen opstaan. Het is aan geen twyfel onderhevig, dat tallooze manschappen zich aanmelden, maar of zy ooit den vorm van een leger zullen aannemen, dat geschikt is om te velde te trekken tegen de goed gedisciplineerde en voortreffelyk georganiseerde heirbenden der Duitschers, dit valt voorzeker te betwyfelen. De Franschen schynen gebrek te hebben aan alles, wat dient om een leger samen te stellen. Zonder twyfel stellen zy allerlei krampachtige pogingen in het werk, maar er is een noodlottig gebrek aan krygstucht en vertrouwen in hunne officieren en zichzelven; en wat meer zegt, zy schieten jammerlyk te kort in artillerie, wapens, enz. De Duitschers hebben 600,000 man in Frankryk, en slechts één korps van de eerste reserve der landweer is tot nog toe opgeroepen. 150,000 man werden voor Metz opgehouden, en een andere 150,000 man zyn bezig de communicatie open te houden en strooptogten te doen door het geheele land heen, hetwelk zy met goed gevolg, ofschoon niet geheel strafffeloos, schynen te doen, want de Fransche scherpschutters voeren een aanhoudenden guerillaoorlog tegen hen. Men zegt, dat eene afdeeling van hen een grooten Duitschen Generaal heeft doodgeschoten. In het eene berigt wordt gezegd, dat het Graaf von Moltke zelf was, in een ander, dat het was de Hertog van Nassau.

De eenige hoop, die Frankryk kan koesteren, is, dat Parys lang genoeg zal standhouden, om het overige Frankryk zich te laten organiseren. Zonder twyfel is Parys goed geproviandeerd, doch ten minste een en drie kwart millioen menschen moeten zich in de stad bevinden en het is ongerymd, om te veronderstellen, dat zulk een aantal een paar maanden kan gevoed worden, zonder dat er toevoer is van buiten. Ik geloof, dat het garnizoen, met inbegrip van de Linietroepen, en de Nationale en Mobiele Gardes, uit 400,000 gewapende maar slecht gedisciplineerde manschappen bestaat. De forten, welke de stad omringen, zyn goed bemand en geproviandeerd, en eenige daarvan moeten overmeesterd worden, voordat de eerste ringmuur kan worden aangevallen, en wanneer men dan nog in aanmerking neemt de barrikades en de van schietgaten voorziene huizen, dan kan men de geheele stad als eene reusachtige vesting beschouwen. De Pruissen schynen op hun gemak te werk te gaan, maar juist daarom handelen zy misschien met des te grooter zekerheid. Het hoofdkwartier des Konings is gevestigd te Versailles, en men segt, dat een ontzettende belegeringstrein wordt opgebragt, om, indien het noodig is, Parys te bombarderen. Tyd is alles voor de Duitschers, daar zy vooreerst de Franschen moeten verhinderen, tyd te hebben, om een leger te organiseren, en ten tweede de winter nadert, en de dagelyksche verliezen door ziekte en schermutselingen, alsook de moeijelykheid om toevoer te verkrygen, dagelyks moeten toenemen. Tot nog toe hebben de Duitschers geene tenten gehad, daar hunne troepen bivouakeerden in de open lucht, maar zy hebben thans hun intrek genomen in de dorpen rondom Parys, of zy zyn bezig hutten te bouwen. Parys is van alle kanten ingesloten, zoodat het verkeer alleen wordt in stand gehouden door middel van ballons, vele waarvan goed teregt zyn gekomen. De daardoor aangebragte berigten behelzen, dat de beste stemming heerscht, en dat dagelyks aanvallen geschieden op de belegeraars, en dat wel met goede resultaten, waardoor langzamerhand het vertrouwen der Fransche troepen wordt hersteld.

Indien het Fransche volk wezenlyk moed bezit en in massa wil opstaan, dan is de positie der Duitschers voorzeker gevaarlyk, in weerwil van al hunne schitterende overwinningen, maar de ondervinding, die men door de geschiedenis heeft opgedaan, is niet ten gunste van nationale verdediging, na eene zoo totale nederlaag van de legers eener natie. In het Noorden vooral heerscht een krygshaftige geest, maar er zyn geene aanvoerders, het ontbreekt aan organisatie, en bovenal aan geschut, en dus is enkele wanhoop van luttel beteekenis. Er schynt veel jaloerschheid te bestaan tusschen de burgerlyke en militaire overheden, en reeds worden er blyken gegeven van republikeinsche buitensporigheden, die weinig goeds voor de toekomst voorspellen. De Franschen verklaren, dat zy in korten tyd 150,000 man op de been kunnen brengen te Lyon, behalve de Scherpschutters, en, indien dit leger goed aangevoerd werd, zoude Bazaine daardoor in staat worden gesteld, om uit Metz los te komen, en wanneer hy met zyn leger zich daarby aansloot, zouden de Duitschers misschien gedwongen kunnen worden, om hunne positie rondom Parys te verlaten.

Maatschappelyk nieuws is er volstrekt niet.

De eerstvolgende reeks van koloniale wolveilingen zal waarschynlyk worden geopend op den 27sten dezer. Tot nog toe zyn aangekomen 116,339 balen, waaronder 30,850 balen van de Kaap, en met de van de laatste veilingen overgeblevene zullen er 202,439 balen zyn. Met zulk eene hoeveelheid, en het feit voor zich, dat het verbruik over het geheele vasteland heen grootelyks verminderd is, kan men slechts geringe concurrentie en lagere pryzen verwachten.

Ds. D. P. Faure zal op heden, Maandag avond, te Stellenbosch op de gewone plaats godsdienstoefening houden.

De Synode.—De bezigheden van dit ligchaam zullen zeker niet voor morgen over acht dagen zyn afgeloopen.

Aanstellingen.—De heer J. B. Currey tot Waarnemend Magistraat van Kaapstad; de heer F. R. L. Albertyn tot Vrederegter van het dist. Bredasdorp.

Kaapsche Paarden.—Kapitein Taylor heeft alreeds zestig Kaapsche paarden aangekocht voor de Indische dienst. Hy wil er nog meer hebben om per *Renown* mede te nemen naar Madras.

De aanstelling van den heer Green, den voormaligen C.C. en R.M. van Colesberg, en die van den heer W. T. L. Emett, voormalig C.C. en R.M. van Stockenstrom, als Vrederegter, is by berigt in de *Gouvernements Courant* ingetrokken.

Fraaye Wol.—De heer J. N. Hamman, van Keesenbosch, distrikt Malmesbury, verkreeg op ll. Woensdag van een Merino schaap, achttien maanden oud, eene fraaye hoeveelheid wol, die acht pond woog en slechts acht maanden groei had.

Nieuwe Insolventien.—A Sims, te Winterberg, afdeeling Fort Beaufort, winkelier en handelaar,—schulden, £927, tekort £591 18s 1d. Robert Slateum, te Wellington, afdeeling Paarl, winkelier, schulden £860 13s 9d, tekort £463 19s 2d.—P E van Nierop, van de Paarl, gedwongen sekwestratie, finaal toegestaan, schulden en te kort onbekend. Jan van Heysteen, Hzn., te Wittedrift, afdeeling Knysna, gedwongen sekwestratie, finaal toegestaan, schulden en tekort onbekend.

De heer Holding, de geachte secretaris van het Landbouwgenootschap, die per *Cambrian* naar de kolonie is teruggekeerd, zal, naar wy tot onzen spyt vernemen, niet lang meer alhier blyven. Hy is voornemens met zyne familie naar Engeland te gaan, om zich daar te vestigen. Dit zal een groot verlies zyn voor het Landbouwgenootschap. Als een praktisch landbouwer, en een man van zaken, muntte hy steeds uit, en door zyne voorkomendheid en welwillendheid heeft hy zich de achting van het Kaapsche publiek in hooge mate verworven.

Afdeelingsraad.—De nieuwgekozen Raad hield Dingsdag voor het eerst zitting. Op voorstel van den heer Porter werd eene vaste commissie benoemd, bestaande uit de heeren Roubaix en Louw en den voorsteller, om rapport te doen over inkomende dokumenten, en om toe te zien, dat de resolutien van den Raad behoorlyk worden ten uitvoer gelegd. Het kontrakt met den aannemer Mulqueeny voor het onderhouden van den weg naar Simonsstad werd vernietigd, onder bepaling dat hy £100 zal betalen. Een verzoek van de inwoners van Kampsbaai om £25 toelage tot verbetering des wegs van de kloof naar Kampsbaai, werd in handen van den inspekteur gesteld voor onderzoek en rapport.—De Raad besloot om voortaan den eersten Dingsdag van elke maand vergadering te houden.

Hoog Geregtshof.—Dingsdag hielden de Hoofdregter en Regter Denyssen civiele zitting. De insolventen M. H. Passmore, J. H. Malan, en de boedel van wylen H. G. Froneman, werden gerehabiliteerd. De aanzoeken om de rehabilitaties van de Gebroeders Le Roux en H. Schickerling moesten overstaan tot 24 dezer. Een aanzoek kwam in van Mejufv. Hester Sophia Hofmeyr, weduwe van M. Sieberts, en thans in gemeenschap van goederen gehuwd met A. J. Louw, te Tulbagh, om provisioneel vonnis tegen W. Krige, op een schepenkennis voor £300. De Regters gaven vonnis ten gunste van verweerder, moetende eischeresse alle kosten betalen, op grond dat de dagvaarding informeel was. Verlof werd gegeven, om de rekening, in zake de "Tot Nut van 't Algemeen, die door den officieelen likwidateur was voorgelegd, op het Meesterskantoor ter inzage te leggen.—Van Jacob Eksteen was weder eene petitie ingekomen, om *in forma pauperis* te mogen procederen tegen den heer J. H. Hofmeyr, wegens door dezen aan hem verschuldigde gelden. Daar niets bepaalds in de petitie was omschreven, kon zy niet worden aangenomen.

Colesberg.—Het gezelschap Pienaar-Beukes is van de Diamantvelden teruggekeerd. Zy zyn tamelyk gelukkig geweest en hebben na aftrek hunner onkosten nog iets over.—Nadat verleden week het bovenste gedeelte van ons dorp door de sprinkhanen is ingenomen, werd het onderste gedeelte in deze week belegerd en met storm gevat. Er werd wel eenige tegenstand geboden, maar wat zal het baten tegen zulk een hardnekkigen vyand? Wy vernemen dat zy op verscheidene plaatsen in dit distrikt den te velde staanden oogst opgevreten hebben.—Verleden week kwamen vier matrozen, broeders, na een onvoordeelig verblyf op de Diamantvelden, hier aan op hunne terugreis. Om zoo spoedig mogelyk hunne reis te kunnen voortzetten, verruilden zy een geweer aan eenige Kaffers voor twee paarden. De Kaffers zochten hen na den handel in den nacht op, en stalen de paarden als ook de baggage die de arme kerels by zich hadden. Zy klaagden alhier by den Magistraat den diefstal aan, en werden natuurlyk op hunne eigene getuigenis in den tronk geplaatst voor het verruilen van vuurwapenen aan inboorlingen zonder *permit*, alwaar zy nu zitten te wachten op de komst van het eerste rondgaande geregtshof. De Kaffers kregen ieder drie maanden gevangenisstraf met harden arbeid.—*Herald*.

GROOTE DIAMANTEN.

De speciale correspondent van de *Grahams Town Advertiser* schryft, onder dagteekening van 7 November, van Klipdrift, dat de vondsten eerder toe- dan afnemen. De heer Jones, zoon van den afslager Jones, van de Kaapstad, had, na slechts tien dagen te hebben gewerkt, een diamant van 26 karaat gevonden, die op *acht duizend* pond werd geschat.—Te Hebron vond men, naar gezegd werd, zestig diamanten per week. Er liep een gerucht, dat iemand op eene nieuwe plaats beneden Gong-Gong, twee diamanten had gevonden, waarvan de een op £40,000, en de ander op £80,000 werd geschat. Dagelyks kwamen berigten in van het vinden van diamanten van gewone grootte. Iemand vond een diamant van 10 karaat op het verlatene Colesbergsche kopje.

De mynen strekken zich thans over meer dan 100 mylen uit.

Origineele Correspondentie.

WIEN MOET MEN NU GELOOVEN?

Kaapstad, 18 November, 1870.

Mynheer,—In de afgeloopene week op een zekeren dag by de zitting der Synode tegenwoordig zynde, kwam een petitie van den Kaapstadschen Kerkeraad ter sprake, en ik hoorde met myne eigen ooren, en, naar ik geloof, allen, die met my in de kerk waren, dat Ds. Andrew Murray, zeide, dat de kerkeraad van de Kaapstad de Synode "een poets had willen spelen." Toen ik nu ll. Dingsdag toevallig weder bezig was de handelingen der Synode gade te slaan, kwam toevallig die petitie weder ter sprake, en hoorde ik met myne eigene ooren denzelfden Ds. Andrew Murray verklaren, dat hy nooit had gezegd dat de Kaapstadsche Kerkeraad der Synode "een poets had willen spelen." Niet alleen heb ik dit gehoord, maar iedereen die in de kerk tegenwoordig was, moet het gehoord hebben. Mynheer, hoe noemt gy dit? Ik noem het LEUGENTAAL!! Overigens acht ik alle aanmerkingen overbodig.

EEN IEDER OORDEELE VOOR ZICH ZELVEN.

VRYSTAAT.

(*Uit de Tyd.*)

Bloemfontein, 10 November, 1870.—Wy vernemen dat kommandant Bowker, vergezeld van den onder-inspecteur O'Connor, door Aliwal trok op weg naar Basutoland, ten einde de verschillende politiestaties na te zien. Het plan scheen dat de kommandant eenigen tyd zou vertoeven te Maseru, de hoofdresidentie in Kafferland, totdat alle zaken geregeld zyn, welke betrekking hebben op het aanstellen der nieuwe ambtenaren in dat Britsche wingewest. Hierdoor schynt het gerucht ongegrond dat eene politiemagt onder dien kommandant den heer Campbell naar de Diamantvelden zou vergezellen, en wy verheugen ons er over dat zulk eene weinig eervolle taak bespaard werd aan den heer Bowker, die immer jegens den Vrystaat de meest welwillende gevoelens ten toon spreidde. Onder andere dwaze geruchten, welke de aanstelling van den heer Campbell in het leven riep, behoort dat zyne familie zich onmiddelyk te Bloemfontein zou vestigen, als zynde het toekomstig hoofdkwartier van Waterboers beschermengel. Tot heden merkten wy echter geene voorbereidingen tot ontruiming der Presidentswoning, terwyl, zonderling genoeg, eene uitbreiding van den tronk werd noodzakelyk geacht.

Uit geloofwaardige bron vernemen wy—omtrent het optrekken van een commando van Klipdrift naar Hebron—het navolgende, dat zeker nog al in stryd is met hetgeen door een andere courant daaromtrent is medegedeeld:—"Des avonds trokken (te voet) een 150 personen uit het kamp te Klipdrift op naar Hebron, om een persoon, die verondersteld werd daar gevangen te zyn, te verlossen. Zy stonden onder bevel van den heer McCarter. Landdrost De Villiers en Komdt. Uys werden van hunne aankomst onderrigt, doch gaven slechts ten antwoord, dat men den wolf niet behoefde te vreezen, voordat men hem zag. Weldra werd men echter overtuigd, dat een kommando in aantogt was, en werd daarvan aan het nabygelegen kamp kennis gegeven. Antonie Kok en zyn broeder namen dadelyk hunne geweren en joegen op het later storm. Op 100 treden afstands sprongen zy van hunne paarden en legden hunne geweren aan op Parker, dien zy aan syn rood hemd herkenden. Zy dachten dat hy de aanvoerder was. Parker, dit bemerkende, werd zoo bleek als een doek, wel wetende dat een boer een ordentelyk schot kan doen, trok een laadstok uit en bond er een witten doek—als vredesvlag—aan. Eenigen van weerszyden gingen elkander te gemoet, en Komdt. Uys gaf Parker te kennen, dat geene onderhandelingen konden aangeknoopt worden, voor en aleer de overige menschen sich hadden verwyderd. Zulks geschiedde. Daarna gaf men het doel van 't kommando te kennen, n.l., om een hunner vrienden uit den tronk te halen. Nadat Komdt. Uys verklaard had, dat de man reeds op vrye voeten was, doch onder borgtogt, vertrok Parker en zyne menschen weder huiswaarts, en liep dit drama af met minder bloedvergieten dan de Fransch-Duitsche oorlog."

Luit. Vebert ontkent ten stelligste, dat zyne party een diamant heeft gevonden van 180 karaat; even zoo de heer Marckgraaff, dat hy een verkocht heeft voor £650.

Met genoegen deelen wy mede, dat Luit. van Rensburg weder in zoo verre hersteld is, dat hy Zondag morgen de godsdienst in de Hollandsche kerk kon bywonen.

In vele gedeelten van den Staat is een groot aantal sprinkhanen uitgebroeid, en vreest men voor het te veld staande gewas. Gelukkig dat de regens het gras en de boschjes zoodanig hebben doen uitloopen, dat, indien wy van tyd tot tyd meer regens krygen, de sprinkhanen het veld nimmer zullen baas raken.

Eene inteekeningslyst voor de gewonde Franschen gaat alhier rond, en bereids is voor eene som van £50 ingeteekend. Eenige ondersteuning, aan wien ook gegeven, juichen wy van harte toe, en vertrouwen dan ook, dat andere dorpen niet achterwege zullen blyven om bydragen te ontvangen, te meer daar uit de jongste tydingen blykt, dat niet alleen het doodend lood, doch ook cholera en andere hevige ziekten in de beide lagers zyn uitgebroken.

NATAL.

(*Van den eigenen Correspondent van de Tyd.*)

Durban, 31 October.—De verkiezingsstryd wegens de vertegenwoordiging van Durban is over, en werd met meer dan gewone heftigheid gevoerd. Met eene verpletterende meerderheid kwamen de heeren Churchill (lid van den laatsten Raad) en Sanderson uit de bus. Beide heeren vereenzelvigden zich met de staatkunde om welke de Raad ontbonden werd, en inderdaad het is waarschynlyk, dat de kolonisten goedkeuren zullen de gedragslyn, welke hunne vertegenwoordigers tegenover het gouvernement aannamen. Met slechts eene enkele uitzondering zullen overal dezelfde leden gekozen worden, en onder deze uitzonderingen behoort de heer Goodricke, die het vertrouwen zyner constituenten verloor, wyl hy tot zekere hoogte de maatregelen der regering steunde.

Op de stemdagen, Donderdag en Vrydag, stonden alle bezigheden stil, en Durban scheen gansch in de war. Zelfs de kinderen droegen of blaauwe en witte rozetten, als kleuren des volks, óf blaauw en rood als kenteekenen der conservatieven, en snaaksch waren de opmerkingen, welke men uit den mond dier jeugdige staatkundigen, van 6 à 8 jaar vernam, wanneer zy tegenover eene tegenparty het voortreffelyke hunner kleuren trachten te betuigen. Over het algemeen kunnen zelfs de aanhangers der uiterste partijen tevreden zyn, dat de heeren Robinson en Ensent het spel verloren. Hadden zy toch den zetel in het Huis gewonnen, dan hadden zy slechts eene geringe oppositie kunnen vormen, en het is beter, dat zy, die den stryd tegen de regering aanvingen, denzelven kunnen uitvechten.

Baldadigheid.—Aan velen onzer werd ongerief bezorgd door het verbreken der telegrafische gemeenschap tusschen Maritzburg en de haven. Zulks geschiedde voorbedachtelyk door eenige ledigloopers, welke men tot heden niet opspoorde, alle moeite wordt evenwel daartoe aangewend, en eenige maanden vry logies zal stellig hen later in staat stellen het verkeerde van den lediggang te overpeinzen. Het schynt, dat zy een bliksemafleider om den telegraafpaal bevestigden, en er in slaagden den electrieken stroom in de aarde af te leiden.

Brand te Pinetown.—Een donderstorm van buitengewone hevigheid trok Zondag over het dorp Pinetown, alwaar de Gouvernementsschool door den bliksem werd in brand gezet. Niettegenstaande alle aangewende pogingen kon men den brand niet stuiten, daar er op dat oogenblik zelfs geen regen viel, en voor de tweede maal werd op dit dorp eene schoolinrigting vernietigd, daar by eene vroegere gelegenheid de wind zulks deed.

Ongeluk.—Andermaal had zulks plaats op den Umgeni-spoorweg, en veroorzaakte eenen onmiddelyken dood. Het ongeluk gebeurde naby het hotel van Nicol, toen een Kaffer voor het wiel struikelde, terwyl hy een hond van de rails wilde verdryven. Hetzelve is dus aan geene zorgeloosheid te wyten.

Magistraatshof.—Onze nieuwe Resident Magistraat had het in de afgeloopene week tamelyk druk. Carl Sutter, hofmeester van de *Bismarck*, werd Maandag voor hem gebragt, beschuldigd van desertie en opligtery, en kreeg Woensdag drie maanden harden arbeid.

Op denzelfden dag werd eene zaak gehoord van tamelyk zeldzamen aard. De klager was een geneesheer dezer stad, die in de volgende week met zyne beide zonen naar de diamantvelden vertrekt. De kwestie liep over eene rekening van £100 voor geneeskundige behandeling van verweerder gedurende twee jaar. De jury kende £90 toe aan klager, en, vreemd genoeg, de regter beval, dat alle kosten zouden gedragen worden door den klager, wiens vordering grootendeels was toegestaan. Men denkt, dat van deze zaak appèl zal geschieden.

Naauwe Ontkoming.—Zaturdag verloor een koelie bykans het leven op den Umgenispoorweg en werd slechts gered door de tegenwoordigheid van geest van den machinist. By het naderen der stad bespeurde deze eenen koelie op de rails, die door volslagen dronkenschap geen gehoor gaf aan zyn waarschuwend schreeuwen. Het stoppen van den trein was onmogelyk, daar die met volle kracht stoomde; maar de machinist sprong voor op de machine en had het geluk met eigen levensgevaar den koelie te grypen en van de rails te werpen.

De Heer C. M. de Wet,

PROKUREUR, NOTARIS PUBLIEK, ENZ.,

TE PIQUETBERG.

ZAKEN waargenomen in het Rondgaande en het Magistraats Hof, Beleeningen gedaan en andere Agentschappen waargenomen.

Men kan zich ook vervoegen by de Heeren FAIRBRIDGE & ARDERNE.

THE

Suid-Afrikaan.

Cape Town, November 21, 1870.

Silk Cultivation.—Mr Holding, the indefatigable secretary of the Cape Town Agricultural Society, who retured to the colony from England, has brought with him a large quantity of valuable silkworm eggs, and of the best variety known in the world. The following circular, which has been issued in England with regard to Silk Cultivation at the Cape, will be found interesting :—

There has lately been on exhibilion at the office of the Silk Supply Association some very beautiful silk sent by Dr Hiddingh from the Cape. It was valued by the officers of the Association at 26s per lb.

It has since been sent down to Macclesfield to be manufactured, and the following letter from the well-known firm of Potts, Wright, and Co., will be read with pleasure, in the colony. Dr Hiddingh deserves great credit for the encouragement he has given sericulture at the Cape, and the Association are now sending him out, in charge of Mr J C Holding, some of the best grain or seed in the world.

Macclesfield, September 23, 1870.

Mr. B. F. Cobb Hon. Sec. Silk Supply Association.

Dear Sir,—The Cape raw silk has just gone to the dye-house. We will do our best to get it manufactured by the end of the month, but fear it may be a few days beyond.

We cannot speak too highly of the winding properties of this silk, especially the *yellow*. It has been wound perfectly bright. The white had to be slightly damped; but from what we now see, if brought round in fair quantity it must, without doubt, command ready sale, and is well worth the price you mentioned.

We append, for the information of the growers, the sizes resulting from the trade process or test :-

lb. 1.6 of Organzine contains 17, 21, 25, 30 dimers.

lb. 1·5 of Tram 25, 30, 34, 38, 42, 47, 51, 55, 59, 72.

The silk is fairly clean, and so far we are able to class it with a medium Italian.

We are open to buy it in bulk.—Yours truly,

Potts, Wright, and Co.

Messrs. Steytler and Steytler have been obliged to lay on a fifth wagon for passengers to the diamond-fields, all the seats in No. 4, having been engaged, whilst fresh applications have been made.

Heavy Fleece.—Mr J N Hamman of Kiesenbosch on Wednesday last, took from a Merino sheep of eighteen months old, a fine fleece of wool weighing 8lbs. and of only eight months growth.

Wine and Brandy.—The total quantity of wine and brandy shipped from Table Bay, during the three months ending the 15th Nov. 1870, was as follows: brandy, coastwise, 103,045 gallons; wine, coastwise, 82,560 gallons; to other ports, 16,192 Total quantity shipped 201,797 gallons.

The "Rattlesnake," 17, Com. W M Dowell, C B, will be paid off and recommissioned at the Cape of Good Hope with a complement of 295 men. The officers and crew for the new commission will be conveyed to the Cape in H.M's steam-sloop *Thalia*, which vessel will return with the present crew.

The Diamond-Fields.—Professor Tennant has lectured in London on the Fields. He was very sanguine, and said, according to a contemporary, that a stone would be unearthed that would eclipse the Koh-i-noor.

Steamers from England.—The steamers *Westen Hope* and *Pacific* may be shortly expected to arrive in Table Bay from England, full of passengers *en route* to the Diggings. The former vessel was to sail on the 5th Nov., and the other soon after. When the *Cambrian* left England a great number of persons had secured passages. Several sailing vessels are also expected with intended diggers.

When the *Cambrian*, says a contemporary, was at Madeira, news to the 14th Oct. was received from Lisbon, which stated that the French had made desperate sortie from Paris; but that after nine hours' fighting they had been driven back a loss of 2,000 prisoners. The number of killed wounded was not known.

Good Advice.—A letter has been received from England by a mercantile firm in Cape Town, from a Diamond Broker, in which the writer says :

"For the interest of the Colony, we say it is unwise to publish such flaming articles respecting the find of a few isolated stones, which lead the general public to imagine that they will get diamonds for nothing. We have received in one month's shipment from the Brazils more value than the whole of the Cape has yet produced. And that has never been remarked on by either the London or Brazil papers. The Cape will, without doubt, produce largely, and if they desire to realise values without depreciation, they must conduct operations without so loudly proclaiming it, for buyers are unable to discriminate between simple facts and excitement."

The Harbour Board.—The weekly meeting of the Board was held at the office, Custom's Buildings, on Friday. Present, the Chairman, Messrs. Rutherfoord, Murison, Ansdell, and Solomon. The minutes of the last meeting were read and confirmed. The Secretary reported that the steamer *Saxon* had been sucessfully taken up on the patent slip. Captain Murison mentioned that it was hardly fair that the slip should have been run down as it had been by the papers, when it was borne in mind that the *Saxon* was a vessel of at least 306 tons larger than the slip was ever made for. A lengthy discussion took place in reference to the complaint brought by Captain Wilson against the mate of the *Princess Amelia*, in connection with which letters from the captain and mate of the *Princess Amelia* were read, as also one from Captain Taylor of the *Renown*. The Secretary stated that the mate of the *Princess Amelia* had been summoned for a contravention of the Dock Regulations. A letter from the Town Council was read, declining to take over the newly-made road from Cape Town to the Docks. A further letter from the Town Council was read, desiring that the Harbour Board would carry out the necessary alterations to the Fish market. The letter was referred to the Engineer for report. A letter from the Colonial Secretary was read, asking the Board for information in reference to the refusal of the Board to pay the Dock-master his house allowance for the month of October. The Secretary was ordered to get the necessary information ready. A letter from the Engineer was read requesting that the Board would order out a fresh set of iron bars for the patent slip. In connection with this matter, Capt. Murison brought to the notice of the Board the fact that one of the new iron slip-bars had, in the attempt to raise the *Saxon* smashed. The Board resolved that in writing to England for the new bars, the Secretary should request Mr Coode to see the bars properly tested.

Graham's Town.—The Frontier Fire Insurance Company's held their eighteenth annual meeting on Tuesday last, when it was unanimously resolved to dissolve the Company and liquidate its affairs. The accounts submitted showed that though the institution was solvent, and it was probable would settle its affairs without a call upon the shareholders, yet the heavy demand on account of the Frontier Commercial and Agricultural Bank, had completely exhausted its capital, and rendered a wind-up as the only prudent course that could be pursued.

The Diamond Fields.

Mr. M. J. Louw, M. L. A., has received a letter from his son at the Diggings, dated Pniel, 6th Nov., in which he says :—"I have at last had some success. Last week I found two diamonds,—one of a little more than 1 carat, and the other of 1½ carats; the two valued at £20 sterling. This is at least encouraging for us to go on digging more cheerfully; and I shall continue digging here for about ten days or a fortnight longer, when my claim will be finished. I shall then proceed to Siponel, which is a new place they have found out about twelve hours down the river, and only some seven hours from Hope Town. I would stop longer here if there were any claims to be got; but as there are none it is best for me to go elsewhere, because there is a report in the Camp that the fever has commenced already. No wonder, with all the dead cattle that are lying about, and the bad water one has to drink is enough to produce any sort of disease. I am glad, however, to say we are all doing well so far." Another letter mentions that Mr. Herbert E. Jones, of Cape Town, is on his way home with diamonds to the value of £8,000 in his possession. Mr. Jones went up with Steytler's No. 1 party. The "Spes Bona" party have worked out two or three claims; but got nothing.

A correspondent to a contemporary states: "Mr. Glynn's party has just bought forty diamonds. He has sent to Cape Town a ruby of three carats, and an emerald of half a carat. He has found a stone, blood red in colour, and about the size of a pigeon's egg. He picked it up on an island near Gong-Gong. A Cape Town party consisting of Sissing, Schoon, Shean, and Miller have had a fall out, and called on Mr. Glynn, who is a Free State J.P., to decide between them, and decide he did very fairly—much more fairly and judicial-like than many of your colonial J.P.'s could have done. The circumstances were that Miller was alleged to have sold to Mr. Mons a diamond of thirty-two and a half carats for £1,000 but Miller kept back part of the price on the allegation that Mons had not paid him all the money. Mr. Glynn awarded £600 each to Schoon and Sissing, and £347 to Shean, Miller deposited a diamond which was afterwards sold to Dr. Hiddingh as security for the arbitration."

The Special Correspondent to the *Friend* writing from Klipdrift, Nov. 7th, says: "The finds during the week have been quite up to the average. At Pniel they have been quite up to that mark, At Hebron far above it, I think Hebron stands now quite as high in the estimation of the diggers as any portion of the Fields. The finds there are reported to be extraordinary. Klipdrift, as I predicted some weeks ago, is growing in favour again. Those who rushed off from the Klipdrift kopjes, when rushes were made in various directions, are coming back again, and some stones of very fair size and quality have been found in those "kopjes" during the past week. At Good Hope there have been fewer diamonds found than during any previous week since that part of the country attracted a rush to it. At Bad Hope a good many very fine stones have been found. At Kyvy the "Cape Town party" have been doing exceadingly well. It was reported here a day or two since that a new rush somewhere in the neighbourhood of Gong Gong two diamonds had been found by the same man, one of £40,000 and the other £1,8000 value. I have endeavoured to do my best to find out the truth of this, but although every one I meet vows it to be true, I cannot get such evidence as would warrant me in saying that your readers *must* regard it as an undoubted fact. The largest fact of the week has been the picking up of a diamond by a Mr. Cawood—I believe the son of the Hon. S. Cawood, of Grahamstown—of a diamond pronounced by the best judges on the Fields to be worth one thousand pounds. Mr. Cawood was offered, I am informed, something like that sum for it on the Fields, but he preferred depositing it with a dealer and sending it direct to the English market.

There are daily additions to our population, and the cry is "still they come;" but what we want now is diamond buyers—not diggers. The fortunate diggers who have found valuable stones are unable to sell, and as many of them have exhausted their means this is to be regretted, as it will prevent many from remaining in the Fields who would otherwise gladly do so. Traders come in flocks."

Robbery of a Diamond.—Private Duffy, of the Klipdrift Police, received information on Sunday morning, that a man named Brown, was possessed of money which he could not account for. He had been working with another man named Clarke, for Mr Barker, on a claim of that gentleman. The two men were known not to have a penny of their own. They had found no diamonds whatever, but on Saturday, without assigning any reason whatever they threw up their work and their interest in the partnership. It was not long after before Brown was found to have £45 in his pocket, and more drink in his inside than he could carry with comfort. When Clarke was found, he denied that he had any

money whatever, but on searching him it was discovered that he had seven pounds and seven shillings hidden in his boots. It turned out that these two men found a diamond on Saturday, which they sold to Mr Hond for £100. Private Duffy deserves the greatest possible credit for the way in which he traced the matter up; indeed, it is but fair to say of the Klipdrift force, that it is in capital working order.—*The Diamond Field.*

European Intelligence.

Our London Correspondent's Letter.

London, Oct. 19, 1870.

To resume the narrative of the war, I am sorry to say that the peace negotiations have failed. M. Jules Favre, the republican minister for Foreign Affairs succeeded in obtaining an interview with the now all powerful minister of Prussia, through the intervention of the English Government. Both parties have published a report of their conversation, which contains some not unnatural discrepancies, which show that the German was cool, sarcastic, and although perfectly courteous, knew full well that he was not only master of the situation, but was quite aware of what he wanted and what he intended to have. The Frenchman on the other hand was a mere diplomatic amateur, compared with the astute German, impressive, passionate and utterly unable to cope with his rival either in diplomacy, in sarcasm, or coolness. M. Favre demanded an armistice for the purpose of concluding peace, but Count Von Bismarck although willing to grant an armistice, pointed out that it would be in a military point of view, so greatly to the advatage of France and to the prejudice of Germany, that he must have as the price of it the cession of Strasburg, Toul, and Mesieres; and that, as the Prussian armies had already established a cordon round Paris, he could only allow access to Paris on condition of the Fort Valerien, the most important of the Parisian out-posts, being given up. M. Favre indignantly refused these terms, allowing an inch of territory, but he admitted that France had begun the war and been so beaten, or rather he tried to argue that the Emperor and France were two distinct parties in this matter, and that the Emperor having resigned, France ought to be let off easy. Count Bismarck disposed of this favorite cosolation of the French for their reverses by showing that France, if it had not driven the Emperor into the war had warmly endorsed his attack on Germany, and the avowed object of that attack which was to annihilate Prussia, redistribute Germany, and annex as large portion of it to France. Nothing was really said about the terms of peace, inasmuch as the preliminaries for the armistice failed, but one can easily gather from the conversation, what they are likely to be. M. Favre admitted that France ought to pay an indemnity for the cost of the war and that as a pledge of the future good faith of France, Metz, Strasbourg, and other fortresses should be dismantled, but as for the idea of ceding Alsace and Lorraine, he would not hear of it. If he had accepted these terms the Parisians would certainly have torn him to pieces on his return, but as Bismarck pointedly asked what were M. Favre's credentials, and from whom did he derive his authority. He knew the Emperor and Marshal Bazaine in Metz, but he had some difficulty in recognising the authority of the elect of the *hommes du passé* for the same power that made them would have little scruple in as speedily unmaking them and repudiating their acts. Bismarck with justice pointed out that France had always regarded the union of Germany with jealousy and irritation, and that her fortresses are not only a standing menace, but the chief source of danger to Germany, and that as Germany was not an aggressive power she must have these fortresses as necessary to her defence. He also intimated that the military authorities for strategic reasons insisted on a great deal more, but I fancy it is pretty clear that Bismarck would be satisfied with Alsace and Lorraine as far as the banks of the Moselle, but including Metz, Strasbourg and the chain of French fortresses and the hill barrier of of the Vosges. German public opinion, which is now thoroughly aroused from its usual stolidity will in the long run think as Count Bismarck thinks, but at present popular clamour is for the cession of the French fleet and colonies!! There is no doubt but that the German Ministers are determined "to draw the teeth of France" once and for ever, for as Bismarck very clearly intimated he had no fear of the military power of France, but that a propagendish republic was a source of danger to German institutions, which in the eyes of an extreme aristocrate like Bismarck are at present perfection. Strasburg has at last fallen. The city had suffered terribly from the bombardment and at last the breach being effected, General Ulrich surrendered to avert the horrors of a storm. Toul, another fortress, which blocked the railway to Paris has also fallen, and Metz one of the great forts holds out. It is said that Bazaine has there about 80,000 men, and is well provisioned, the place having been the main depot for the campaign, which the French expected however would be in Germany and not in their own territory. He is detaining there about 150,000 Germans, who it appears have thrown up earthworks evidently encircling Metz, and through these Bazaine has latterly made some fierce but unavailable efforts to force his way.

Paris has now been closely invested by the Germans for about ten days. The Government offices have been removed to Tours, and strenuous efforts—but I am inclined to believe in spite of French boasting and confidence—only very desultory efforts have been made to raise another army at Lyons and in fact to raise the whole country. It would seem as if there are plenty of men coming forward, but whether they will ever assume the shape and consistency of an army capable of taking the field against the well disciplined and organized hosts of the Germans, is very doubtful. The French seem to want everything which goes to constitute an army. No doubt they are making frantic efforts but they fail in discipline and confidence in their officers and themselves and above all there is a great want of artillery, arms, &c. The Germans state, they have 600,000 men in France, and that only one corps of the first reserve of the Landwehr has been as yet called out of this host, 150,000 are detained at Metz and another 150,000 encamped in keeping their communications and in makings excursions and inroads throughout the country which they seem to do with great effect but not with total impunity, for the Franc tireurs or French sharp shooters are carrying on a guerrilla warfare very irritating but of little practical influence as regards the results of the campaign. It is stated that one party of them has shot some great German general, One report says the Count von Moltke himself, another the Duke of Nassau. The only hope of France is that Paris will hold out long enough to enable the rest of France to organise. No doubt Paris is well provisioned, but there must be in it at least a million and three quarters of persons, and it is absurd to suppose that such a number can be fed for a month or two. I believe that the garrison including troops of the line, National Guards and Gardes Mobiles there must be 400000 armed, but very ill disciplined men in Paris. The forts which encircle it, are well manned and provided and some of them must be reduced before the first enceinte can be attacked, and what with barricades and loop-holded houses, the whole city is a huge fortress. The Prussians seem to be proceeding leisurely, but perhaps for that reason all the more securely. The King's head quarters are at Versailles and they are said to be bringing up a most powerful siege train to bombard Paris if necessary. Time with the Germans is everything, first to prevent France having time to reorganise an army, and secondly, the winter is coming on and the daily losses by sickness and skirmishes as well as the difficulty of bringing up supplies must be daily on the increase. Hitherto the Germans have had no tents, their troops bivouacking in the open air, but they are now either sheltered in the villages round Paris or constructing huts. Paris is so closely invested that the only communication is by means of balloons, several of which have come away successfully. The despatches by them state that the best spirit prevails and that daily attacks are being made on the besieging hosts with good results which are gradually establishing confidence in the French troops.

If the French nation has really any heart and will rise en masse the position of the Germans, after all their brilliant successes, is critical, but historical experience is not favourable to a national defence after so complete a route of the national armies. In the north especially there is plenty of sturdy spirit, but without leaders or organisation and above all artillery, mere desperation is of little avail. There seems to be a good deal of jealousy between the civil and military authorities and republican excesses and follies which bode ill for the general result. The French boast that they can raise shortly 150,000 men at Lyons, besides the Franc-Tireurs, and if this force is well and ably led, it might enable Bazaine to get out of Metz and, united with this force, oblige the Germans to retire from the siege of Paris.

I have little to add either politically or socially. The loss of the *Captain*, the iron-plated turret ship, on the design of Capt Coles, who perished in her is a very serious matter. All authorities agreed that she could have blown the rest of the fleet out of the water, but it is very clear that our ablest naval architects all along felt that she was not safe. She was built in deference to the popular demand, for Capt. Coles had impressed the public mind with his own confidence and indirect opposition to the opinion of Mr. Reed, the late chief constructor.

THE WOOL SALES.—The next series o colonial wool sales here will most probably open about the 27th instant. Up to date the arrivals are, 116,339 bales, including 30,850 bales from the Cape, which, with the rear parcels held over from last sales, about 63040, and about 32,100 still afloat, will bring the total up about 202,439 bales. With such a quantity, and the fact that consumption all over the continent has greatly fallen off, one cannot but look for somewhat sluggish competition and lower prices.

S. A. Association.

PUBLIC SALE OF LANDED PROPERTY,

IN CAPE TOWN.

In the Insolvent Estate of JOHAN HENDRIK WIGHT, (Deceased).

THE TRUSTEES will cause to be sold on the Premises,

On Monday, 28th inst.,

AT 11 O'CLOCK A.M.,

TWO HOUSES, in Loop-street, adjoining each other, opposite to the Wine Stores of Mr. LEIBBRANDT, one containing 11 Rooms, Stable, &c., and the other 5 Rooms, and necessary Out-Buildings.

A DOUBLE-STORIED STORE in Long-market-street, and one HOUSE in Dorp street, and on

Tuesday, the 29th inst.,

AT 11 O'CLOCK A.M.,

ONE HOUSE in Stuckeris-street.

TWO LOTS OF GROUND at Zonnebloem marked Nos. 11 and 12.

A PIECE OF GROUND, marked No. 3, to the East of Cape Town, near the Military Lines.

A LOT OF GROUND at Mowbray, marked No, 4, being part of the Estate "Vredenburgh."

J. P HERMAN, } Joint
F J. BROERS, } Trustees.

Cape Town, Church-square,
14th Nov., 1870

☞ The above LOTS OF GROUND will be sold on Premises in Stuckeris-street.

High Sheriff's Office, Cape Town,
17th November, 1870.

IN execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sale will take place, viz. :—

Division of Aliwal North.

JAN KRUGER AND ANOTHER vs. KASPER JAN HENDRIK DE PLOY, alias CASPER JAN DU PLOOY.

On Friday, the 2nd December, 1870. at 10 o'clock a.m., at Heyman's Winkel, Hardebeest Fontein, 150 Sheep, 3 Cows, 2 Calves, 1 Spring Cart, Household Furniture, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

MR. C. M. DE WET,

Attorney-at-Law, Notary Public, &c.,

PIQUETBERG.

Cases conducted in the Circuit and Magistrate's Court, Loans effected, and other Agencies performed.

Referees: Messrs. FAIRBRIDGE & ARDERNE

VILLIERS & CO.

HAVE FOR SALE

AT THEIR STORES, LONG-STREET,

BETWEEN STRAND AND CASTLE-STREETS.

FRENCH BRANDY, of the following Brands:
Larronde Frères
Grange & Bonsal
Dandicolle & Gaudin, Managers of the Great Cognac Company
Jas. Hennessy & Co,
Jules Robin & Co.

EXTRA CHAMPAGNE:
Bouche, Fils, & Co., in quarts and pints
Benjamin & Eugene Perrier
Gin, Spengler and Rynbende
Best Old Jamaica Rum
Best Punch Syrup
Standard Old Tom
English Beer, of the best Brands.

Also Superior Foreign and Cape Wines,

WHICH THEY OFFER AT LOWEST MARKET RATES.

EXTENSIVE PUBLIC SALE OF

Cows, Heifers, Cattle,

FARM MACHINERY,

&c., &c., &c,

CAPT. F. HOPE owing to ill health will cause to be sold by Public Auction,

ON TUESDAY,

THE 6TH DECEMBER, NEXT,

At Eerste River, at the place "Zekoe Vlei."

The following choice and well-bred Stock, now running at Zandvliet and Zekoe Vlei,

90 Cows, some in milk, others in calf
20 Two and three year old Heifers
25 Yearling Heifers
40 Calves
30 Young Oxen
3 Bulls

Amongst the Farm Machinery are: Horse Gear for driving Chaff Cutters, &c., with intermediate motion, 6 Chaff Cutters, 2 Mealie Cutters, Oilcake Breakers, Barley and Oat Crushers, RANSOMES and HOWARDS Ploughs, Harrows, &c.

And amongst the etceteras are:

1 Covered Cart,
1 Open Carriage
1 Scotch Cart
A Truck, Wheelbarrow, Saddles, Bridles, three sets of Harness, Cart Harness, Dairy Utensils, Choice Poultry.

The Sale will commence at 10 o'clock,

Refreshments will be provided.

J. G. STEYTLER, G.SON, AUCTIONEER,

Supply of Forage.

Divisional Council, Stellenbosch.

TENDERS will be received by the Undersigned until TUESDAY, the 20th December, 1870, for the supply of Forage to the different Stations of the Maitland Road in this Division, during the Year 1871.

The Tenders to state the price of

Barley per 3 bushels
Oats do do,
Chaff per 100 lbs.

The Forage to be delivered at the Stations on a Requisition from the Overseers, and parties may Tender separately for the supply at each Station, or for the whole together.

Tenders will be received at the same time for the supply of Forage at Stellenbosch for two Mules, as specified above.

The Council do not bind themselves to accept the lowest, or any Tender.

R. J. CROZIER, Secretary.

Divisional Council Office,
Stellenbosch, Nov. 16, 1870.

TOLLS.

Divisional Council, Stellenbosch.

NOTICE is hereby given, that Tenders will be received at this Office, until TUESDAY, the 20th December next, for the Farm of the Revenue of the Tolls at Sir Lowry's Pass, and on the Mosterd Bay Road, for the year 1871.

Each Tender to contain the signature of the proposed Sureties.

Further particulars may be obtained at this Office.

The Council do not bind themselves to accept the highest or any Tender.

R. J. CROZIER, Secretary.

Divisional Council Office,
Stellenbosch, Nov, 16, 1870.

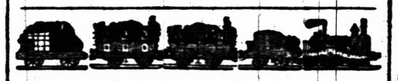

Cape Railway Company,

NOTICE.

IN consequence of the difficulty and inconvenience hitherto experienced in connection with the collection of Empty Return Casks at Cape Town,

It is hereby notified that on and after the first of January next, the Company's carrier will discontinue to collect such emptirs, but the same will be conveyed Free from Station to Station as heretofore.

THOS. WATSON, General Manager.

General Manager's Office,
9th November, 1870.

WANTED by a gentleman whothoroughly understands Business in all its branches a situation, in Town or Country.—Apply by letter, addressed to A. A., office of this paper. Good references if necessary.

Flowers of Sulphur.

Now landing ex 'Dora,'

A supply of the finest Sulphur of the following Marks;

BRANDRAM
POYNTE
CANDERY

In Barrels and Kegs

For Sale at 28, St. George's-street,

J. G. STEYTLER.

A Rare Investment of Capital.

ON THE 1ST DAY OF FEBRUARY NEXT, will be sold the entire STOCK-IN-TRADE, including

32 Strong Stukvats
10 Riders to match,

With a WINE PUMP complete, and about 100 PIPES OF WINE, 12 years old, and in the highest condition.

EDW. J. HANBURY.

No. 17, Grave-street,
Cape Town.

COLONIAL

Orphan Chamber & Trust Company

ESTABLISHED 31ST MARCH, 1856.

Capital £20,000 Sterling.

FOR administering Properties and Estates, as they may be lawfully appointed to, as Executors, Administrators, Tutors, Curators, Agents and Trustees in Insolvent Estates.

DIRECTORS.

J G BLANCKENBERG, Esq. Chairman
P E DE ROUBAIX, Esq.
H M ARDERNE, Esq.
E LANDSBERG, Esq.
L P CAUVIN, Esq.
F PORTER, Esq.
W J VAN DER VEN, Esq.

AUDITORS

J C HOFMEYR, Esq.
J J STEYTLER, Sen, Esq.

Persons desirous of appointing them will be pleased to nominate and appoint them as "*The Board o Directors of the Colonial Orphan Chamber and Trust Company.*"

☞ The Insolvent Branch will be conducted by the Secretary, for whose acts the Company will be respon sible.

The Directors meet every Thursday, at 11 o'clock, for the despatch of business.

Office No 3 Church-square.

G W STEYTLER Secretary

THE PAARL BOARD OF EXECUTORS

Capital, £40,000

In Shares of £200 each,

FOR the Administration of Properties and Estat which it may be appointed as Executors, Administrators, Agents, Curators and Tutors of Minors, as we as Trustees in Insolvent Estates, &c., &c

DIRECTORS:

J. R. ZEEDERBERG, Esq., M.D. Chairman
B. P. DU PLESSIS, Esq.
M. VAN DER SPUY, Hs. Esq.
F J. HUGO, Esq.
J. L. BEYERS, Es
A. J. LOUW, Esq.
J. SMUTS, Esq., M.D,

AUDITORS

H. J. HUGO, Esq.
T. ROOS, T.s, Esq.

The Directors attend, for the transaction of busines every WEDNESDAY, at the Office of the Board Western Province Bank, 7 lings.

I. HOKAK DE VILLIERS, Sec.

Malmesbury Agricultural and Commercial Bank.

Present Nominal Capital £99,030
Paid-up Capital, .. £13,918
Reserve Fund, .. £1,274 3

DIRECTORS:

DR. F. DE LETTRE BICCARD, M.D., C hairm
A. H. MOORREES, Esq.
H. J. SMIT, Esq.
JACOB MULLER, Esq.
D. J. ACKERMAN, Esq.
H. G. GREEFF, Esq.
J. J. ALBERTYN, Esq.

THE Bank allows Interest upon Fixed Deposits, in sums of £10 and upwards at the undermentioned rates viz.:—

For 3 months and under 6 months at 2 pCt. per annum
" 6 " " " 12 " " 3 pCt. "
" 12 " " 4 pCt. "

Application for Discount received and attended to on MONDAYS, and THURSDAYS:

Three and a half per cent will be charged for collecting.

By order of the Board,

J. W. MOORREES, Cashier.

Western Province Bank Paarl.

Nominal Capital	... ...	£50,000
Paid Up Capital	... ...	30,000
Reserve Fund	... ...	10,000

DIRECTORS:

J. R. ZEEDERBERG, Esq. M.D. President.
C. C. A. DE VILLIERS, Esq.,
ABR. BOSMAN DE VILLIERS, Esq.
J. D. BOSMAN, Esq.,
A. J. LOUW, Esq.
A J BECKER, Esq.
P DE V MOLL, Esq.

The Bank allows interest on fixed Deposits at the following rate.

3 Months and above 3 per cent.
6 .. .. 3½ ditto
12 .. .. 4½ ditto

Directors attend TUESDAYS and FRIDAYS, at 11 m. for the purpose of deciding on applications for account.

B. DU P. PLESSIS, Secretary.

MUTUAL Life Assurance Society

OF

THE CAPE OF GOOD HOPE.

OFFICE, DARLING-STREET, CAPE TOWN.

Established 1845.

On the 31st May, 187 , the Amount of Accumulated Fund was	£ 3	9,216 17 10
Claims paid last year were ..		32,837 8 9
Annual revenue		53,712 2 3

DIRECTORS:

CHARLES BELL, Esq, Chairman.

P. G. van der BYL, Esq
J R MARQUARD, Esq
S. SOLOMON, Esq,
G. MYBURGH, Esq.
R. LE SUEUR, Esq.
P. A. BRAND, Esq.
JAMES MURISON, Esq
C.J. MANUEL, Esq.

TRUSTEES.

P. A. BRAND, P. G. VAN DER BYL, and J. MURISON, Esqs.,

AUDITORS.

J. P. HERMAN, and S. V. HOFMEYR, E

Secretary.—J. C. GIE, Jr., Esq.,

AGENTS IN THE COUNTRY DISTRICTS

Aliwal North,	J. H. BROWN, Esq.
Bedford,	H. HUTTON, Esq.
Beaufort,	C. PRITCHARD, Esq.
Bredasdorp,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Burgher sdorp,	G. SIEMEL, Esq.
Caledon,	Messrs. BOURRILL & Co.
Ceres,	W. MCINTYRE, Esq.
Clanwilliam,	G. M. FEYER, Esq.
Colesberg,	T. J. PLEWMAN, Esq.
Cradock,	C. SCANLEN, Esq.
Calvinia,	F. MOSTERT, Esq.
Fort Beaufort	W J QUIN, Esq.
Fraserburg,	W. J. SMITH, Esq.
George,	MICHL. O'CONNELL, Esq.
Graaff-Reinet,	BOARD OF EXECUTORS.
Graham's Town,	W. OGILVIE Esq.
Hope Town	N. M. DE KOCK, Esq.
King Wm's Town,	RICH. WALKER, Esq.
Knysna,	P. C. METSELEKAMP, Esq.
Malmesbury,	BOARD OF EXECUTORS.
Mossel Bay,	H. W. DE WET, Esq.
Natal,	T. SHEPSTONE, Jun., Esq.
Oudtshoorn,	THEODOR MEYER, Esq.
Paarl,	J. R. ZEEDERBERG, Esq. M.D
Port Elizabeth,	E. L. KIPT, Esq.
Queen's Town,	R. JEFFERSON. Esq.
Richmond,	M. M. TAIT, Esq.
Robertson,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Riversdale,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Somerset East	S. J. ANNEAR, Esq.
Stellenbosch,	J. WEBB, Esq.
Springbokfontein,	J H HOUSEYA, Esq.
Swellendam,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Stockenstrom,	M. E. SMIT, Esq.
Uitenhage,	Board of Executors.
Victoria West,	J. B. AUBRY, Esq.
Worcester,	J. D. HUGO, Esq.

Premiums for Assurance of £100 ON SINGLE LIVES,

OR THE WHOLE PERIOD OF LIFE.

Age.	Premium	Age.	Premium
	£ s. d.		£ s. d.
14	1 15 5	35	2 17 6
15	1 16 5	36	2 19 0
16	1 17 6	37	3 0 6
17	1 18 6	38	3 2 3
18	1 19 7	39	3 3 9
19	2 0 7	40	3 5 6
20	2 1 6	41	3 7 5
21	2 2 5	42	3 9 3
22	2 3 3	43	3 11 3
23	2 4 1	44	3 13 4
24	2 4 11	45	3 15 6
25	2 5 10	46	3 17 9
26	2 6 10	47	4 0
27	2 7 10	48	4 2
28	2 8 11	49	4 5
29	2 10 0	50	4 8 3
30	2 11 1	51	4 11 2
31	2 12 3	52	4 14 2
32	2 13 6	53	4 17 4
33	2 14 9	54	5 0 8
34	2 16 1	55	5 4 2

The Premiums are payable yearly in advance; or the option of the Assured, half-yearly, with a slight increase of the rate.

This being a MUTUAL ASSURANCE SOCIETY, the profits are not as in Proprietary Companies, divided between the Partners and the Assured. The WHOLE belong to the Policy holders.

The Profits are divided amongst the holders of Policies, at the termination of every period of THREE YEARS, and each holder may determine that his Share shall be added to the sum assured by him;—or converted into present payment;—or applied in reduction of the future annual premiums payable by him.

The last Division was declared at the Annual Meeting held on the 6th July, 1869, The Profits then divided were at the rate of 2½ per cent. per annum, or 7½ per cent. for the three years. Thus a Policy for £500, taken out before 1st November, 1865, has £37 10s., three years' Profits, added to it; a Policy of the same amount taken out before 1st November, 1867, has £12 10s, one years' Profits, added; while the total accumulated Profits on a Policy of £500, taken out in 1845, the first year of the Society's existence, now amount to the large sum of £401 0s. 4d.

The next Division of Profits will take place in July 1871.

Persons proposing for assurance will be required to produce *Certificates of Baptism*, or such other proofs of age as the Directors may deem to be satisfactory.

Candidates for assurance are not charged with fees payable to the *Medical Officers* of the Society.

Prospectuses, Forms of Proposals, and all information respecting the Society may be obtained at the Office Cape Town, or at any of the Agents throughout the Colony.

By order of the Board,

J. C. GIE, Jun., Secretary

CAPE OF GOOD HOPE

Trust and Assurance Company

No. 43, Adderley-street, Cape Town.

ESTABLISHED 1840.

And subsequently sanctioned by Ordinance of the Governor and Legislative Council.

IN 900 SHARES OF £25 EACH.

For the Insurance of Mo and Immovable Property against Loss from Fire, and the Administration of Estates.

DIRECTORS:

R. P. DOBIE, Esq., Chairman.

J T Eustace Esq.	W Hiddingh, Esq.
T Watson, Esq.	T Ansdell, Esq.
J. B Ebden, Esq.	F F Rutherfoord, Esq.
C J Manuel, Esq.	E Landsberg, Esq.

AUDITORS:

John Ross, Esq., | T. E. Jones, Esq.

Fire Assurance Department.

PREMIUMS PER £100.

A Bonus of 15 per Cent. deducted on Renewal.

	Under Flat Roof.	Under Slate, Tile or Metal Roofs.	Under Thatch Roof
1. Dwelling Houses.. ..	2s.	3s	1 5s. 0d
2. Shops or Stores, containing no hazardous goods	4s.	5s	15s 0d
3. Shops or Stores containing hazardous goods	5s.	6s	17s 6d
4. Buildings wherein hazardous trades are carried on	6s. 8d.	7s 6d	Special

Port Elizabeth Risks, and some others, will be insured at Special Rates.

W M MILLARD, Secretary.

PROTECTEUR

Fire Assurance Company

MARKET-SQUARE.

Established the 29th September, 1838

Capital, £65,968 16 5.

Last Bonus awarded to the Assurers, 20 per Ct

DIRECTORS:

W C KUYS, Esq., President.
C H BOSENBERG, Vice President.

J C HOFMEYR, Esq.	A H HOFMEYR, Esq.
P U LEIBBRANDT, Esq.	J C WESSELS, Esq.
Hon P E DE ROUBAIX Esq.	J J HOFMEYR, Esq.

AUDITORS:

J J STEYTLER, Esq. and S V HOFMEYR, Esq.

Agents in the Country Districts:

Bredas Dorp	Messrs Barry & Nephews
Beaufort	W J Blore, Esq.
Burgher sdorp	E B Truter, Esq.
Caledon	C & M de Vos, Esq.
Calvinia	Messrs. Heilbrun Brothers.
Colesberg	D Sluiter, Esq.
Darling	M Versfeld, Esq.
D'Urban	F J v H Duminy, Esq.
Fraserburg	H W A Cooper, Esq.
George	S J C Gird, Esq.
Graaff-Reinet	F K Te Water, Esq.
Heidelberg	Messrs Barry & Nephews
Hopefield	A G H van Breda, Esq.
Malmesbury	Malmesbury Board Executors
Mossel Bay	Messrs Barry & Nephews.
Oudtshoorn	Gert Reitz, Esq.
Paarl	A J Becker, Esq.
Prince Albert,	Z J Muller, Esq.
Riversdale	W White, Esq.
Richmond	W C Perry, Esq.
Simon's Town	P J Hugo, Esq.
Stellenbosch	P Korsten Esq.
Swellendam	C Standerwick, Esq
Tulbagh	B J de Vaal, Esq,
Victoria West	J Adams, Esq.
Wellington	P J Pentz, J P son. Esq.
Worcester	J Lindenberg Esq.

RATES OF PREMIUM PER £100.

	In which no hazardous Goods are contained.	Containing hazardous Goods.	In which hazardous Trades are carried on.
	£ s d.	£	s d
Buildings,—Brick or Stone, with Slate Roofs,	0 2 0	0 4	0 6 6
Buildings,—Brick or Stone, covered with Slates, Tiles or Metals.	0 2 6	0 4	0 7 6
Buildi ng, — Br or Stone w Tatch Roofs	0 17 6	1 0 0	1 2 6

☞ Special Insurances according to the nature the Risk.

POLICIES GRATIS.

Amount of Bonus awarded to assured at the said General Meeting,

10 PER CENT.

upon the paid-up Premiums, receivable on the following annual renewal of their Policies.

S. J DE KOCK, Secretary.

Executeurs Kamer.

Acte van Vennootschap, gedateerd 1 April, 1859, opgemaakt volgens de basis der oorsprouksakte Acte gedateerd 22 Augustus, 1868.

Tegenwoordige Acte ingelyfd door Acte des Parlements.

DIRECTEUREN.

De Wel-Ed. Heer P A BRAND, Voorsitter,
" " A D KRYNAUW,
" " W HIDDINGH, L.L.D.
" " J H HOFMEYR,
" " W L BLORE,

AUDITEUREN.

Heeren W. E. MOORE, en G. H. MOLLER.

F. J. BROERS, Secretaris.

De Kamer zal door haren Seretaris Boodels blyven administeren.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Nov. 15—Midge, sch, 61 tons, P. Holst, from East London 9th instant, to this port. Cargo sundries.

17—John Banfield, bk, 519 tons, G H Bastian, from Manilla 17th September, to New York. Cargo general. Put in for medical aid.

19—Concordia, bg, 178 tons, J Zealand, from Algoa Bay 14th Nov., to this port, in ballast.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Nov 17—Sea Marsdin, to Algoa Bay and Natal

17—Concordia, to Akyab.
17—Sjofraken, to Singapore.
17—Carabel, to New York.
18—R.M.St. Cambrian, to Algoa Bay.

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt

Van den 17 tot den 19 Nov. 1870.

Getal.		£	s.	d.	£	s.	d.
	Aloes, per lb.....	0	0	0	0	0	0
	Appelen, per lb,...	0	0	0	0	0	0
	Amandelen, per lb,	0	0	0	0	0	0
	Abrikozen, per lb.	0	0	0	0	0	0
	Aardappelen, p 3b,	0	0	0	0	0	0
	Azyn, per legger...	0	0	0	0	0	0
½	leg Brandewyn, p leg.	27	15	0	27	15	0
400	lb Boter, per pond...	0	0	9	0	1	2
	Bokkenvellen, p st	0	0	0	0	0	0
	Boonen, p 3 busls.	0	0	0	0	0	0
	Drg. Ossehuiden....	0	0	0	0	0	0
3	bs Erwten, per 3 bus.	0	11	0	0	11	0
	Eenden.....	0	1	7	0	1	8
	Eyeren, per 100....	0	5	6	0	6	9
	Ganzen, per stuk	0	0	0	0	0	0
126	bs Garst, p. 3 bushel	0	5	2	0	6	6
	Hoorns, elk.....	0	0	0	0	0	0
744	bs Haver, p. 3 bushel	0	5	6	0	6	1
31½	vr Havergerv. 100lb,	0	3	0	0	3	4
	Hoenders, per stuk	0	1	1	0	1	7
	Kalven, per stuk	0	0	0	0	0	0
	Kaf, p. 16 zakken	0	0	0	0	0	0
	Kalkoenen, pr. st.	0	4	9	0	4	9
33	bs Koorn, per 3 bus	0	17	7	0	18	3
	Linzen, dito.....	0	0	0	0	0	0
168	lb Rozynen, per lb...	0	0	2½	0	0	3½
	Rog, per 3 bushel	0	0	0	0	0	0
	Schapenvel, per st.	0	0	0	0	0	0
	Merinovel, dito ..	0	0	0	0	0	0
	Stroo, per 16 zak.	0	0	0	0	0	0
3	bs Uijen, p. 3 bushel.	0	10	0	0	10	0
	Varkens, gemeste	0	0	0	0	0	0
	——engemeste.	0	0	0	0	0	0
	——speen.....	0	0	0	0	0	0
	Vederen, Str. p lb.	0	0	0	0	0	0
	——bedden, p lb.	0	0	0	0	0	0
	Vygen, dito.....	0	0	0	0	0	0
	Wol, grof, dito.....	0	0	0	0	0	0
	Wyn, ordin. legger	0	0	0	0	0	0
	Wynsteen, p 100 lb	0	0	0	0	0	0
	Zoetelemoen, p 100	0	3	9	0	6	11
	Zout, per 3 bushel	0	0	0	0	0	0

J. J. H. SMITS, Editor, No. 10, Greenmarket-square